

இ
இவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

முருகன் திருப்புகழ்மாலை

ஸி. வெங்கடேச சுர்மா

தீவிலகாரி

நூல் எண் 10

५०१

கன்னுகம்
குமரசுவரமிப்புலவுரி
மருமகள்

ஸி. கமலாம்பிளை அம்மையார்

தொகுத்தது

புலவர்கம்:

ஈ யி ல ஸி, சு ன் னு க ம்

1949

ஸதியன்பட்டது]

[விலை துர 1-00

புலவரக வெளியீடு—

முகவரை

எண்ணீய பிறவிகளுள் யாதினும் அரிதாகிய மானிடப் பிறவியை எடுத்த மக்கள் பிறவிப் பேருங் கடலை நீந்த வீடுபேற்றைதற்குக் கடவுள் வழிபாடு இன்றியமையாதது. வழிபாட்டுக்குரிய தேய்வங்களுள் கல்யிகவரதராகிய முநகக் கடவுளே சிறந்தவராவர். அவரை நாம் மனம் வாக்குக் காயங்களினால் மேய் யன்போடு நினைந்தும், துதித்தும், வணங்கியும் அவரது திருவநுளைப் பேற முயலல் வேண்டும்.

வாக்கினால் துதிப்பதற்கு அருணகிரிநாதர், நக்கீரர் முதலீய மேய்யடியார்களது அநுப்பாடல்கள் மிகச் சிறந்தனவாகும். அவற்றில் நமது சிற்றறிவைக் கொண்டு அறிதற்கரிய தத்துவ ஞானங்களும், உலக நடைக்கும் ஆண்ம லாபத்தற்கும் இன்றியமையாத சன்மார்க்க போதனைகளும், உபாயங்களும் போதிந்து கிடக்கின்றன. அவை சைவநன்மக்கள் ஒவ்வொருவராலும் ஒது உணரவேண்டிய அரிய நூல்களாகும்.

பரந்துகிடக்கும் அந்த நூல்களுள் பக்திச்சுவை ததும்பும் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தீண்மும் பாராயணம் பண்ணும் அன்பர்களுக்கு உபயோகமாகும் போநுட்டுத் தரட்டி ‘முருகன் திருப்புகழ்மாலை’ என்னும் பெயரோடு வெளியிடப்படுகின்றது. இன்றியமையாத சில பதங்களுக்கும் உரை கூறப்பட்டுள்ளது. எனது சிற்றறிவுக்குப் புலப்படாதவற்றை அறிதார் திருத்திக்கொள்க. இத் திருப்புகழ்மாலை அன்பர்களுக்கு விநும்பும் பேறுகள் யாவற்றையும் அளிக்கும்வண்ணம் எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானை வழுத்துகின்றேன்.

சுன்னாகம்
விரோதிவருஸ் }
ஆண்மீ 18 ட }
அ

இங்ஙனம்,
மு. கமலாம்பிகை

பொருள்க்கம்

திருமநகாற்றுப்படை	
திருப்பரங்குன்றம்	1
திருச்சீலைவாய்	4
திருஆவினன்குடி	5
திருவேரகம்	7
துன்றுதோரூடல்	8
பழுமுதிர்கோலை	9
தனிவெண்பாக்கள்	12
கந்தர் அலங்காரம்	14
கந்தர் அனுபூதி	20
திருப்புகழ்	
விளாயகர்துதி	25
பழங்கி	26
திருச்சேங்கூர்	30
திருப்பறங்குன்றம்	31
சுவாயிமலை	31
பழுமுதிர்கோலை	33
துன்றுதோரூடல்	34
கதிர்காமம்	34
காஞ்சிபுரம்	36
திருத்தணி	36
எட்டி குடி	38
சிதம்பரம்	38
திருவண்ணாமலை	42
திருவாநூர்	45
திருவாஜைக்கா	46
திருக்காளத்தி	46
காசி	46
இராமேசுவரம்	47

5

மதுரை	47
திரிசீராப்பள்ளி	49
தஞ்சாவூர்	50
சீகாழி	51
வைத்தீசுவரன்கோயில்	51
திருப்பேருங்குறை	52
உத்தரகோசமங்கை	53
திருமயிலை	53
திருவீழிமிழலை	54
வயலூர்	55
திருச்சேங்காடு	57
திருக்குற்றுலம்	57
திருக்கழுக்குன்றம்	58
திருச்சேங்கோடு	59
கோழேடி	60
விராலிமலை	60
ஊழிமலை	62
விளாயகமலை	63
வள்ளிமலை	63
மழுக்கிரி	64
தேவனூர்	64
கருவூர்	65
யாழ்ப்பாணத்து கல்லூர்	66
போது	67
திருநீலசுப்பா	70
முருகன் அர்ச்சனை	71
புராணம்	74
பிள் லொத்தமிழ்	77
திருவந்தபா	85
தனிப்பாடல்கள்	87
வாழ்த்து	97
அநும்பதவுரை	98
பாட்டு முதற்குறிப்பக்காதி	109

முருகன் புகழ்

அருவமும் உருவுமாய் அாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றூயிப் பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழிம்பாகிய முருகக்கடவுள் சிவபெரு மானது கேற்றிக்கண்ணினின்று தோன்றியருளினார். சதா சிவ மூர்த்தியே ஜங்கு முகங்களொடு அதோமுகமும் உடைய ராய் ஆறுமுகப்பெருமான் ஆயினார். அவர் சரவணப் போய்கையில் கார்த்திலைப்பெண்களால் வளர்க்கப்பெற்று உமாதேவி யாரால் ஆறு திருமுகங்களும், பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் கொண்ட ஓர் உருவாகிக் கந்தன் என்னும் திருநாமத்தையும் பெற்றார். ஆறுமுகப் பிரானுக்குக் காங்கேயன், சரவணபவன், கார்த்திகேயன் என்னுங் திருநாமஸ்களுமான். ஆறுமுகக்கடவுள் சிவபெருமானின் சக்தியேயன்றி வேற்றல்வர். சர்வ வியாபகராயும் பிரம விஷ்ணு உருத்திரராயும் நிற்பவர் ஆறுமுகக்கடவுளே.

சிவபெருமானுடைய சுத்தகுணங்களாகிய முற்றிவி, வரம்பிலின்பழைடைம, இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, தம்வயமுடைமை ஆகிய ஆறும் கந்தக்கடவுள்ளினது கருணை வெள்ளம் போழியும் ஆறு திருமுகங்களாக விளங்குகின்றன, அவருடைய திருக்கரங்களிலுள்ள தோமரம், கோடி, வாள், குலிசம், அம்பு, அங்கும், மணி, தாமரை, தண்டம், வில், மழு என்னும் பதி னேரு ஆயுதங்களும் பதினேரு உருத்திரராவர். ஒளிபொருங் தீய வேலாயுதம் ஞானசக்தியாக விளங்கும். அவருடைய தேவியாகிய தேய்வங்கயகியும் வள்ளிளாயகியும் இச்சாக்தி யும் கிரியாக்தியுமாவர். அவருடைய வாகனமாகிய மயில் பிரணவ வடிவத்தையும் கோடியாகிய கோழி நாதவடிவத்தையும் குறிக்கும். இதனால் அவர் இச்சாஞானக் கிரியாசொருப்பும் அாதிமுத்த சித்துருப்பும் ஆகிய பரம்பொருளே என்பது கணகு புலப்படும்.

7

தேவர்களாகிய ஆன்மாக்களுக்கு அளவிலா இடுக்கண்ணில்கொத்த கூன், சிங்கன், தாரகன் எனக் கற்பனையாகக் கூறப்படும் ஆணவும் கணம் மாணை ஆகிய மூம்மல அரக்கர்களை வேரோடு களைக்கு அவ்வான்மாக்களுக்கு முத்திகோடுத் தலே ஞானவடிவினராகிய முருகக் கடவுளுடைய தீரு அவதார உண்மையாகும்.

அகத்தியருக்குத் தேய்வத்தமிழைக் கற்பித்த முதற் குரவரும், ‘கோன்றைச் சடையார்க்கு ஒன்றைத் தெரியக் கோஞ் சித் தமிழால் பகர்ந்தவரும், சங்கத் தமிழின் தலைணமப் புலவராகத் தீகழ்ந்தவரும், குறிஞ்சிக் கடவுளாகிய முருகக்கடவுளே ஆவர்.

இன்னேரன்ன உண்மைகளை எல்லாம் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம் முதலிய தோத்திர நூல்களைப் படிப்பவர் னந்து உணர்ந்து கோள்ளலாம்.

திருமுருகாற்றுப்படை

நூல்வரலாறு

இமயமலைச்சாரலில் ஒரு தடாகக் கரையிலுள்ள ஒரு ஆலமர சிழலில் நக்கீர் சிவபூசை செய்துகொண் டிருக்கும் போழுது ஆலமரத்திலிருந்து ஒரு இலை பாதி நீலும், பாதி நிலத்திலுமாக விழுந்தது. நீரில் விழுந்த பாதி மீனும் நிலத்தில் விழுந்த பாதி பறவையுமாகி ஒன்றைலூறு இழுத்தன. இக் காட்சியைக் கண்டு வியப்படைந்த நக்கீர் சிவபூசைக் கிரமத்தில் தவறினார். இதற்கு முன்னர் இவ்வாறு சவறிய தோள்ளாயிரத்துத் தோண்ணூற் ரூபங்பதின்மரைக் குகைக் குள்ளே அடைத்து வைத்து ஆயிரமாக்குவதற்கு இன்னு

மோருவர் வேண்டுமென்று காத்துக்கொண் டிருந்த பூதம் ஒன்று நக்கிரரையும் பிடித்துக் குகைக்குள் அடைத்தது. பூதம் தனது நியமப்படி அவர்களை உண்ணுவதற்குமுன் நீராடப் போயிற்று. பூதத்திடம் உணவுபெற்று அடைபட்டிருந்த அதிலை பேரும் நக்கீர் வரவால் இறப்படையப் போவதாக அவருக்குக் கூறி வருந்தினர். நக்கீர் மனமுருகி முருகக் கடவுள் பேரில் திருமூருகாற்றுப்படை என்னும் நீலைப் பாட முருகக்கடவுள் தோன்றிப் பூதத்தைக் கொன்று அடைபட்டிருந்த எல்லோரையும் விவேத்துக் காப்பாற்றினர்.

அருணகிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் இற்றைக்கு நானுற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் பிரபுதேவராயன் காலத்தில் திருவண்ணாமலையில் அவதரித்தார். அவர் இளமைப் பருவத்தில் விலைமாதர் கூட்டுறவால் பலவித துன்பங்களையும் அடைந்து வருந்திப் பின்னர் முருகக் கடவுளது திருவநூளால் அவை நீங்கப்பெற்று அவரது திருப்புகழைப் பாடும்பணியில் ஈடுபெட்டார். அவர் தேன்னூட்டிலுள்ள படை, திருச்சேந்தூர், வயலூர், திருச்சேந்கோடு, திருவண்ணாமலை முதலிய பல தலங்களுக்குச் சென்று பக்திச்சுவை ததும்பும் பாடல்கள் பலவற்றை அருளி யுள்ளார். அவை, திருப்புகழ், கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அநுபாதி, திருவதுப்பு, உடற்கூற்றுவண்ணம், கந்தரங்தாதி ஆதியன வாம். அவர் வில்லிபுத்தூரரோடும் சம்பந்தாண்டாரோடும் வாதஞ்செய்து இருவரையும் தோல்லியறச் செய்தனர். அருணகிரிநாதர் புரட்டாதி மாசும் சேவ்வாய்க்கிழமையும் உத்தரங்கடத்திரும் கூடிய கல் நாளில் முத்தியடைத்தனர் என்பது.

வ-

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நக்கீர் அருளிய

திருமூருகாற்றுப்படை

1. திருப்பரங்குள்றம்

- உலகம் உவப்ப வளன்ஏர்பு திரிதரு பஸ்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு ஓஅற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிர்ஜனி உறுநர்த் தாங்கிய மதன்உடை நோன்தாள்
- 5 செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறம் தடக்கை மறுஇல் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன் கார்கோள் முகந்த கமம்சூல் மாமழை வாள்போழ் விசும்பின் வள்உறை சிதறித் தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறுங் கானத்து
- 10 இருள்படப் பொதுவிய பராரை மராஅத்து உருள்ளுங் தண்தார் புரஞும் மார்பினன் மால்வரை நிவந்த சேண்ணயார் வெற்பில் கிண்கிளி கவைஇய ஒண்செம் சீறடிக் கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பின் பகைனத்தோள்
- 15 கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில் பல்காச நிரைத்த சில்காழ் அல்குல் கைபுஜைங்கு இயற்றுக் கவின்பெறு வனப்பின் நாவலொடு பெயரிய பொலம்புஜை அவிர்இழைக்

சேண்டுகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனித்
 20 துணோர் ஆய்ந்த இணோர் ஒதிச்
 செங்கால் வெட்சிச் சீரிதழ் இடைஇடுபு
 பைந்தாள் குவளைத் தாஇதழ் கிள்ளித்
 தெய்வ உத்தியோடு வெம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திருநுதல்
 25 மகரப் பகுவாய் தாழுமன் னறுத்துத்
 துவர முடித்த துகள் அறும் உட்சிப்
 பெருந்தன் சண்பகம் சௌரிக் கரும்தகட்டு
 உளைப்பு மருதின் ஒன்றினர் அட்டிக்
 கிளைக்கவின்று எழுதகு கீழ்நிர்ச் செவ்வரும்பு
 30 இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
 துண்டுண் ஆகம் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறும்குறடு உரிஞ்சிய ழங்கேழுத் தேய்வை
 தேம்கமழ் மருது இணர்கடுப்பக் கோங்கின்
 35 குளிமுகம் இளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
 வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
 வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி ஓங்கிய வென்று அடு விற்கொடி
 வாழிய பெரிது என்று ஏத்திப் பலருடன்
 40 சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச்
 சூர்யர மகளிர் ஆடும் சோலை
 மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
 சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்புங் காந்தள்
 பெருந்தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
 45 பார்முதீர் பளிக்கடல் கலங்க உள்புக்குச்
 சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்

உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பல் போழவாய்ச்
 சுமல்விழிப் பசங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
 கழல்கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தாங்கப்
 50 பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பினர்மோட்டு
 உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள்
 குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
 கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருக்தலை
 ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்திவெருவரா
 55 வென்று அடு விற்றகளம் பாடித்தோள் பெயரா
 நினம்தின் வாயன் துணங்கை தூங்க
 இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
 அறுவேறு வகையின் அஞ்சவர மண்டி
 அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ்து ணர்
 60 மாழுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து
 எய்யா நல்இசைச் செவ்வேல் சேளம்
 சேவடி பட்டரும் செம்மல் உள்ளமொடு
 நலம்புரி கொள்ளகப் புலம்புரிந்து உறைறும்
 செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
 65 நன்னார் நெஞ்சத்து இன்நசை வாய்ப்ப
 இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
 செருப்புகன் றுஏடுத்த சேண்டுயர்கெடுக்கொடி
 வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
 பொருநர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில்
 70 திருவீற் றிருந்த தீதீர் நியமத்து
 மாடம் மலிமறுகில் கூடற் குடவாயின்
 இரும்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
 மூள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கள்கமழ் நெப்தல் ணதி எல்படங்

75 கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர்
அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒவிக்கும்
குன்றமர்ந்து உறைதலும் ஸியன்; அதான் று,

2. திருச்சீரலைவாய்

வைங்நுதி பொருத வடு ஆழு வரிதுதல்
வாடா மாலை ஒடையொடு துயல்வரப்
80 படுமணி இரட்டும் மருங்கின் கடுநடைக்
கூற்றத்து அன்ன மாற்றாம் மொய்ம்பின்
கால்கிளர்ந்து அன்ன வேழம் மேல்கொண்டு
ஜவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
85 மின்உறம் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்புதுயல்வருஉம்வகை அமைபொலம்குழை
சேண்விளங்கு இயற்கை வாண்மதி கவைஇ
அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
தாவுஇல் கொள்கைத் தம்தொழில் முடிமார்
90 மனங்நேர்பு எழுதரு வாள்விற முகனே
மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம், ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக்
காதலின்உவங் துவரம்கொடுத்தன்றே, ஒரு முகம்
95 மங்கிர விதியின் மரபுளி வழா அ
அங்கணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே, ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏம்உற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்மே, ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
100 சுறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட்டன்றே,
குறவர்மடமகள் கொடி போல்துசப்பின் [ஒரு முகம்

மடவரல்வள்ளியொடுக்கை அமர்ந்தன் ரூங்கு அம்
ஸுவிரு முகனும் முறைஙவின் று ஒழுகவின்
ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பில்

- 105 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பில் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் சிறைக்கு வசிந்துவாங்கு சிமிர்தோள்
விண்செலல் மரபின் ஜயர்க்கு ஏந்தியது
ஒருகை; உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை;
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசை
110 அங்குசம்கடாவாஞ்சூருகை; இருகை [இயதுஞ்சூருகை;
ஜவிரு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப; ஒருகை
மார்பொடு விளங்க; ஒருகை
தாரோடு பொலிய; ஒருகை
கீழ்வீழ்தொடியொடு மீமிசைக்கொட்டப்; ஒருகை
- 115 பாடுஇன் படுமணி இரட்ட; ஒருகை
நீல்திற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய; ஒருகை
வான் அர மகளிர்க்கு வதுவைசூட்ட; ஆங்குஅப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் தின்காழ்
- 120 வஹிர்ளழுந்து இசைப்ப வால்வளை ஞால
உரம்தலைக் கொண்ட உரும் இட முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்சளு வெல்கொடி அகவ
விசம்பு ஆரூக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குயர் விழுச்சீர்
- 125 அலைவாய்ச்சேறலும் நிலைஇபபண்பே; அதான் று

3. திருஆவின்ஞா

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினார்

- மாசுஅற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
- 130 எண்புளமுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல்
பலூடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
செற்றும் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும்
கற்ஞேர் அறியா அறிவினர் கற்ஞேர்க்குத்
தாம்வரம்பு ஆகிய தலைமையர் காமமொடு
- 135 கடும்சினம் கடிந்த காட்சியர் இநும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
துனி இல் காட்சி முனிவர் முங்புகப்
புகைமுகந்து அன்ன மாசுஇல் தூஉடை
முகைவாய் அவிழ்ந்த தகைசுழ் ஆகத்துச்
- 140 செவினேர்பு வைத்த செம்வுறு திவவின்
நல்யாழ் நவின்ற நயன்உடை நெஞ்சின்
மெல்மொழி மேவலர் இன்நரம்பு உளர
நோய்தீன்று இயன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவிர்தவிர் புரையும் மேனியர் அவிர்தொறும்
- 145 பொன்றை கடுக்கும் திதலையர் இன்நகைப்
பரும் தாங்கிய பணிந்துஏந்து அல்குல்
மாசுஇல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக்
கடுவொடு ஒடுக்கிய தாம்புஉடை வால்ளயிற்று
அழல்ன உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுந்திறல்
- 150 பாம்புபடப்புடைக்கும் பல்வரிக்கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளறு
வலவழின் உபாரிய பஸ்புகழ் திணிதோள்
உமைஅமர்ந்து விளக்கும் இமையா முக்கண்
மூன்றில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
- 155 நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து நூற்றுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து

- சர் இரண்டு எந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கினர் செல்வனும்
- 160 நாற்பெருந் தெய்வத்து கல்கர் நிலைஇயா
உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏழுறும் ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவுஇல் ஊழி
- 165 நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகவில் தோன்றும் இகல்லில் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினெஞ்சு மூவரோடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறி இயர்
மீன்பூத்து அன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
- 170 வளிகிளர்ந்து அன்ன செலவினர் வளிதிடைத்
தீனும்து அன்ன திறவினர் தீப்பட
உரும்திட்டு அன்ன சூரியினர் விழுமிய
உறுகுறைமருங்கில்தம் பெருமுறைகொண்மார்
அந்தரக் கொட்டினர் வக்குஉடன் காணத்
- 175 தாவுஇல் கொள்கை மடக்கையொடு சில்காள்
ஆவினான் குடிஅசைதலும் உரியன்; அதான்ற,

4. திருவேரகம்

- இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
அறுநான்கு இரட்டி இளமைகல் யாண்டு
- 180 ஆறினிற் கழிப்பிய அறன்கவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்திச் செல்வத்து
இருபிறப்பாளர் பொழுது அறிந்து நுவல்

- ஒன்பது கோண்ட மூன் றபுரி நண்ஞான்
புலராக் காழகம் புலர உங இ
- 185 உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழுந்து
ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாஇயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி
விரைவு-று நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுஷுவங்து
ராகத்து உறைதலும்-உரியன்; அதான்று,
- 5. குன்றுதோறுடல்**
- 190 பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன்
அம்பொதிப் புட்டில் விரைவுக் குளவியொடு
வெண்கூதரளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறும்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
கொடுங்கொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
- 195 நீடுஅமை விலைந்த தேக்கள் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறவைக் குரவவ அயர
விரல்லளர்ப்ப அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
குண்டுசூஜை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
- 200 இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்
மூடித்த குல்லை இலைஉடை நறும்புச்
செங்கால் மராஅத்த வால் இனர் இடைஇடுபு
சுரும்புதனாத் தொடுத்த பெருந்தண்மாத்தழை
திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உங இ
- 205 மயில்கண்டு அன்ன மடங்கட மகளிரொடு
செய்யன் சிவங்த ஆடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்
கச்சினான் கழுவினான் செச்சைச்க் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் இயத்தன்
- 210 தகரன் மஞ்ஞானயன் புகர் இல் சேவல்அம்

கொடியன் நெடியன் தொடி-அணி தோளன்
நரம்புஆர்த்துஅன்ன இன்குரல்தொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தன் சாயல்
மருங்கில் கட்டிய நிலன் கேர்பு துகிவினான்

- 215 முழுவுறைழும் தடக்கையின் இயல எந்தி
மென்தோள் பல்பினை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன் றுதோரூடலும் நின் றதனை பண்பே; அதான்று,

6. மழுநிச்சோலை

சிறுதினை மலரோடு விரைவு இமறி அறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ

- 220 ஊானூர் கொண்ட சீர்கெழு விழுவி னும்
ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்

- 225 சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியிலும் கந்துஉடை கிலையினும்
மாண்தலைக் கொடியொடும் மனணி அமைவர
நெய்யோடு ஜைவிஅப்பி ஜது உரைத்துக்
குடந்தம் படடுகு கொழுமலர் சிதறி

- 230 முரண்கொள் உருவின் இரண்டேடன் உங இச்
செந்துல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாள் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைவுத் துவெவள் அரிசி
சில்பவிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்

- 235 சிறுபசு மஞ்சளோடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெரும்தன் கணவீர நறுந்தன் மாலை
துணைஅற அறுத்துத் தாங்க நாற்றி
நளிமிலைச் சிலம்பின் நல்நகர் வாழுத்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி

- 240 இமிழுஇசை அருவியொடு இன்இயம் கறங்க

- உருவப் பல்ஷுத் தூஷய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தணை பரப்பிக் குறமகள்
முருகுஇயம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகுஆற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்கார்
245 ஆடுகளாம் சிலம்பப் பாடிப் பலைடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் பூட்டைப் பினிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் அறிந்த ஆறே
250 ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆகக் காண்தக
முந்துநீ கண்டுழி முகன் அமர்ந்து ஏத்திக்
கைதொழுதுப் பரவிக் கால்உற வணங்கி
நெடும்பெரும் சிமையத்து சிலப் பைஞ்சலை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
255 அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ!
ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ! மால்வரை
மலைமகள் மகனே! மாற்றேர் கூற்றே!
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ!
இழழுஅணி சிறப்பிற் பழையோள் குழுவி!
260 வானேர் வணங்கு வில்தாஜைத் தலைவ!
மாலை மார்ப! நால் அறி புலவ!
செருவில் ஒருவி! பொருவிறல் மன்ள!
அந்தணர் வெறுக்கை! அறிந்தோர்சொல்மலை!
மந்கையர் கணவ! மைந்தர் ஏறே!
265 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பொரும் செல்வ!
குன்றம் கொன்ற குன்றூக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவு!
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!
அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக!
270 நகசயுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபேர் ஆள!

- அலங்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சௌய்!
மன்னுஅமர்கடங்தனின் வென்று ஆடு அகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேளன்!
பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்!
- 275 சூர்பருங்கு அறுத்தக மொய்ம்பின் மதவவி!
போர்மிகு பொருந! குரிசில்! எனப்பல
யான் அறி அளவையின் ஏத்தி ஆனது
நின் அளங்து அறிதல்மன்றுயிர்க்கு அருமையின்
நின் அடி உள்ளி வந்தனன் நின்னெடு
- 280 புரையுநர் இல்லாப் புலமை யோய்னாக
குறித்தது மொழியா அளவையில் குறித்துடன்
வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூவியர்
சாறுஅயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
- 285 வங்தோன் பெரும!, நின் வண்புகழ் நயங்துள்ள
இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்கு உருவின்
வான்தோய் நிவப்பின் தான்வங்து எய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப்பண்டைத்தன்
- 290 மணங்கமழ் தெய்வத்து இளஙலம் காட்டி
அஞ்சல் ஓம்புமதி அறிவுல்நின் வரவுள்ள
அன்புடை நன்மொழி அளை இவிரிவுஇன் று
இருள்கிற முங்கீர் வளை இய உலகத்து
ஒருநீ ஆகித் தோன்ற விழுமிய
- 295 பெறல் அரும் பரிசில் நல்கும்மதி பலவுடன்
வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்சுமங்து
ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி வேறல்
பூட்டை அலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு

விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியில் தொடுத்த
 300 தண்கமழ் அலர் இறுல் சிதைய நன்பல
 ஆசினி முதுசளை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமலர் உதிர மூகமொடு
 மாழுக முசக்கலை பனிப்பப் பூதுதல்
 இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
 305 முத்துநடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா
 வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
 இளங்ர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்
 கரிக்கொடிக் கருந்துனர் சாயப் பொறிப்புற
 310 மடநடை மஞ்ஞஞ பலவுடன் வெரீஇக்
 கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலோடு
 இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாம் அன்ன
 குருநமயிர் யாக்கைக் குடாஅடி உழியம்
 பெருங்கல் விடர் அளைச் செறியக் கருங்கோட்டு
 315 ஆமா நல்வரு சிலைப்பச் சேண்ணின்று
 இழுமென இழிகரும் அருவிப்
 பழம்முதிர் சோலை மலைக்கு வோனே.

தவி வெண்பாக்கள்

குன்றம் ஏறிந்தாய் குரைகடவில் சூர்த்திந்தாய்
 புன்தலைய பூதப் பொருப்படையாய் — என்றும்
 இளையாய் அழகியாய் ஏறூர்ந்தான் ஏறே
 உளையாய் என்றங்ளத் துறை. (1)

குன்றம் ஏறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
 அன்றங்குஅமரர் இடர்தீர்த்தத்துவும்—இன்றென்னைக்
 கைவிடா நின் றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
 மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவேல் தாகரவேல் விண்ணேந் சிறைடிட்ட
 தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் — வாரி
 குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் சுன்றும்
 துளைத்தவேல் உண்டே துணை. (3)

இன்னாம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்கும்
 கொன் எனில்வேல்சூர்த்திந்தகொற் றவா! - முன்னம்
 பனிலேயும் நெடுங்குன்றும் பட்டுருவத் தொட்ட
 கனிலேவைலை வாங்கத் தகும். (4)

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
 பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
 கோலப்பாவானேர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
 வேலப்பா செந்திவாழ் வே. (5)

அஞ்சுமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
 வெஞ்சமரில் அஞ்சலெனவேல்தோன்றும்— நெஞ்சில்
 ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
 முருகாளன் ரேதுவார் முன். (6)

முருகனே! செந்தி முதல்வனே! மாயோன்
 மருகனே! ஈசன் மகனே! — ஒருகைமுகன்
 தம்பியோ நின்னுடையதண்டைக்கால்எப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுவேன் நான். (7)

காக்கக் கடவியான் காவா திருந்தக்கால்
 ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா! — பூக்கும்
 கடம்பா! முருகா! கதிர்வேலா! நல்ல
 இடங்காண் இரங்காய் இனி. (8)

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்தன் பாதம்
 கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு — சுருங்காமல்
 ஆசையால் நெஞ்சே! அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
 பூசையாக கொண்டே புகல். (9)

நக்கீர் தாம்தரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
 தற்கோல நாடோறும் சாற்றினால் — முற்கோல
 மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
 தான்னினைத்த எல்லாம் தரும். (10)

வ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருணகிரிநாதர்
அருளிய
கந்தர் அலங்காரம்

சிவநந்தப் பேரு

தேனென் றபாகென் றவுமிக்கைனமொழித் தெய்வவள்ளி
கோன் அன்றெனக்குபதேசித்ததொன்றண்டுக்கறவந்றே
வான் அன்று, கால்அஞ்ச, தீஞ்ச, சீஞ்ச, மண்ணும்அன்று
தான் அன்று, நானென் றசரீரி அன்று, சரீரி அன்றே.

தரும் செய்தவின் அவசியம்

கோழிக் கொடியன் அடிபணி யாமல் குவலயத்தே
வாழுக்கருதும் மதியிலி காள! உங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி உண்ணடை தங்கள் அத்தமன்றாம்
ஆழப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோ? நம் அடிப்பிறைக்.

தமிழ்ன் சிறப்பு

மொய்தார் அணிகுழல் வன்னியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதாரையும் அங்கு வரழவைப் பேரன், வெய்ய வரணம்பேரன்
கைதான் இருபு துடையான் தலைபத்தும் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே!

இரட்சிக்க வேண்டல்

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வரழுஞ் செழுஞ்சடே!
வைவைத்த வேற்படை வானவ கே! மற வேங்குனைநான்
ஜூவர்க் கிடம்பெறக் காவிரண் டோட்டி அதில்லரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே.

இயங்குக்கு அஞ்சாலம்

தண்டா யுதழும் திரிசூல மும்மிழுத் தாக்கி உங்கைனத்
திண்டாட வெட்டி விழுவிடு வேங்கெங்கில் வேவலுக்குத்
தொண்டா கியான் அவிரோத ஞானச் சுடர்விடவாள்
கண்டா யடா அந்த காவந்து பார்ச்சுறென் கைக்கெட்டவே.

சிவபோரிகள் தங்கம்

நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான்எந்த நேரத்திலும்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான், குரு நாதன் சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப் பார்வைதங் கர்மிகளே.

பெண்ணுகை நீக்கம் வேண்டல்

பால்ளன் பதுமொழி, பஞ்சென் பதுபதம், பாணவயர்கள்
சேல்ளன் பதாகத் திரிகின்ற நீசெங்கி லோக்திருக்கை
வேல்ளன் கிலை, கொற் றயழுரம் எங்கிலை, வெட்சித்தண்டைக்
கால்ளன் கிலை, மன மே! எங்க னேழுத்தி காண்பதுவே.

வினைகளில் வினையும் தீவையைத் தடுக்க உபாயம்

நாள்ளன் செயும்? வினை தான்னன் செயும்? வினை காடிவந்த
கோள்ளன் செயும்? கோஞ்கூற்றென் செயுக்? குமரேசர் இரு
தானுஞ், சிலம்பும், சதங்கையும்? தண்டையும், சண்முகபும்!
தோனும், கடம்பும், எனக்குமுன் னேவந்து தேரன்றிடுனே.

சக்திகளில் வினையும் நன்மை

சேல்பட்ட டழிந்தது செந்தார் வயற்பொழில்; தேங்கடம்பின்
மால்பட்ட டழிந்தது பூங்கொடி யார்மனாம்; மாமயிலேன்
வேல்பட்ட டழிந்தது வேலையும் சூரணும் வெற்பும்; அங்க்
கால்பட்ட டழிந்ததின் கெந்தலை மேல் அயன் கைமுத்தே.

பெண்ணுசை நீக்கம்

பாலே அஜைய மொழியார்தம் இன் பத்தைப் பற்றின்றம்
மாலேகொண் நுப்பும் வகை அறி யே, மஸ்த தான்தருவாம்,
காலே மிகஉண்டு காலே இலாத கணபணத்தின்
மேலேதுயில்கொள்ளும்மாலோன்மருக!செவ் வேலவனே!

ஆனந்தப்பேறு

பத்தித் திருமுகம் ஆறுடன் பன்னிரு தோன்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கும் அமுதுகண்டேன் செயல் மரண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனம் ஏற்றித்
தத்திக் கரைபுர ஞம்பர மானாந்த சாகரத்தே. (11)

முத்திவேண்டல்

புத்தியை வாங்கினின் பாதாம் புயத்தில் புகட்டிதன்பரம்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றி லேன், முது குங்கேங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேய னே! வினை யேற்கென் குறித்தீனயே?

அருள்பெறுதார் தன்மை

ஆங்கா ரமும் அடங் கார், பர மானாந்தத்தே
தேங்கார், நினைப்பும் மறப்பும் அரூர்தினைப் போனவும்
ஒங்காரத் துள்ளுளிக் குள்ளே முருகன் உருவங் கண்டு
தூங்கார், தொழும்புசெய் யார்ஸன்செய் வர்யம தாதருக்கே.

வினை கவினின்று தப்பவழி

சிந்திக்க லேன், நின்று சேவிக்க லேன், தன்னடச்சிற்றியை
வந்திக்க லேன், ஒன்றும் வரம்த்துகிலேன், மயில் வாகனைச்
சந்திக்க லேன், பொய்யை நின்திக் கிலேன், உண்மைசாதிக்கிலேன்
புந்திக்க லேசமும் காயக் கிலேசமும் போக்குத்

முருக்கடவுள் ஞானகுரு

ஆலுக் கணிகலம் வெண்தலை மாலை, அகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலம் தண்ணாங் துழாய், மயில்வறம்ஜைபன்
காலுக் கணிகலம் வானேர் முடியும் கடம்பும், கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலியுஞ் சூரனும் மேருவுமே.

இயம்வாதை நீக்கம் வேண்டல்

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும்வெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றால்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டும், கராசலங்கள்
எட்டுங் குலகிரி எட்டும்விட டோடாட்ட டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்கும் கலாப மழுரத்தனே! (16)

மலீக்கம்

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள், மெய்ம்மைகுன்ற
மொழிக்குத் துணைமுரு காள ஞம் நாமங்கள், முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோனும், பயந்தனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மழுரமுமே.

முருகனை மறவதார் பேறு

செந்தனைக், சங்தனைக், செந்தோட்டு வெற்பனைக், செஞ்சடர்வேல்
வேங்தனைச், செந்தமிழ் தால்விரித் தோனை, விளங்குவன் வி
காந்தனைக், கந்தக் கடம்பனைக், கார்மயில் வாகனைச்,
சாந்துணைப் போதும் மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

திருவகுரு

போக்கும் வரவும் இரவும் பகலும் புறம்பும் உள்ளும்
வாக்கும் வடிவும் முடிவும் இல் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்கும் மனையைங் தானே தரும்எனைத் தண்வசத்தே
ஆக்கும் அறமுக வா! சொல் லொனுதிந்த ஆனந்தமே.

மேலாண நிலை

அராப்புனை வேணியன் சேய்அருள் வேண்டும், அவிழ்த்து அன்பால் குராப்புனை தண்டையங் தான்தெஷம் வேண்டும், கொடிய ஜவர் பராக்கறல் வேண்டும், மனமும்பகைப்பறல் வேண்டும், என்றால் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருக்கை எளிதல்லவே.

மானநிலை

படிக்கின் றிலைபழு நித்திரு நாமம், படிப்பவர்தான் முடிக்கின் றிலை, முரு காளன் கிலைமுசி யாமல் இட்டு மிடிக்கின் றிலை, பர மானந்த மேற்கொள விமமிலிமியி நடிக்கின் றிலை, நெஞ்ச மே! தஞ்சம் ஏது நமக்கினியே?

முறையீடு

கோடாத வேதனுக்கு யான்செம்த குற்றமென்? குன்றெறிக்க தாடாள னே! தென் தணிகைக் குமாரின் தண்டை அம்தாள் சூடாத சென்னியும், நாடாத கண்ணும், தொழுதகையும், பாடாத நாவும், எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.

இறுதிக்காலத்தில் முருகனே துணை

கூர்கொண்ட வேலனைப் பேர்ற்றுமல் ஏற்றங்கொண் டாடுவிர்காள்! போர்கொண்ட காலன் உமைக்கொண்டு பேராக்குன்ற பூங்பனவும் தார்கொண்ட மாதகரும் மாளிகையும்பணச் சாளிகையும் ஆர்கொண்டு போவர்? ஐ யோ! கெடு வீர்தும் அறிவின்மையே.

அடைக்கலம் வேண்டல்

மைவருங் கண்டத்தர் மைக்கக் தா! என்ற வாழ்த்தும் இந்தக் கைவருங் தொண்டன் றி மற்றறி யேன், கற்ற கல்வியும்போய்ப் பைவரும் கேளும், பதியும், கதறப் பழகினிற்கும் ஜவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் அடைக்கலமே.

முருகன்கிறப்பு

மாலோன் மருகனை, மன்றுடி மைந்தனை, வானாவர்க்கு மேலான தேவனை, மெய்ந்தூரன் தெய்வத்தை, மேதினியில் சேலார் வயல்பொழில் செங்கோட இனக்கெங்கை கண்டுதொழு காலா யிரங்கன் படைத்தில னேஅந்த நான்முகனே.

முந்திநெறவேண்டல்

கதிதனை ஓன்றையும் காண்கின்றி லேன்கக்தவேல்முருகர! நதிதனை அன்னபொய் வாழ்வில் அங் பாய்கரம் பால்பொதிக்க பொதிதனை யும்கொண்டு திண்டாடு மாறைனைப் போதவிட்ட விதிதனை நொந்துகொங் திக்கேளன் தன்மனம் வேகின்றதே.

திருவடிக்கு இரங்கல்

காவிக், கமலக் கழுலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய், தூவிக் குலமயில் வாகன னே! துணை ஏதுமின் றித் தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தணிக்கொடிபோல் பாவித் தணிமணம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

குநூரிசனம்

திருவடி யுந்தண்டை யும், சிலம் பும், சிலம் பூடுருவப் பொருவடி வேலும், கடம்பும், தடம்புயம் ஆற்றிரண்டும் மருவடி வான வதனாங்கள் ஆறும், மலர்க் கண்களும் குருவடி வாய்வங்தென் உள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே.

உகப்பற்றி ஏழிதல்

கொள்ளித் தலையில் எறும்பது போலக் குலையும் என்ன உள்ளத் துயரை ஒழித்தரு ஸாய், ஒரு கோடிமுத்தம் தெள்ளிக் கொழுக்கும் கடற்செங்கில் மேவிய சேவகே! வள்ளிக்கு வாய்த்த வனே! மயில் ஏறிய மாஸிக்கமே.

கந்தர் அதூதி

வ.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருணகிரிநாதர்
அருளிய

கந்தர் அதூதி

கப்பு

செஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந்து உருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக்கு இயல்சேர்
செஞ்சொல் புனைமாலீஸ் சிறங் திடவே
பஞ்சக் கராஜீன் பதம் பணிவாம்.

(1)

முருகக்கடவுளைந் தெளிந்து அறிதல்
வானே? புனல் பார் கனல் மாருகமோ?
ஞானே தயமோ? கவில் நான் மறையோ?
யானே? மனமோ? எனை ஆண்ட இடம்
தானே? பொருளாவது சண்முகனே.

(2)

ஈற்சிறப்பு

கெடுவாய் மனனோ! கதிதேள் கரவாது
இடுவாய், வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்,
சுடுவாய், நெடு வேதகணை தாள் படவே,
விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.

(3)

அனுக்கிரகம்

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்,
சம்மா இரு, சொல்அற என்றலுமே,
அம்மா! பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.

(4)

உய்யுவழி

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
உய்வாய் மனனே! ஒழிவாய், ஒழிவாய்,
மெய்,வாய் விழி,நாசியொடும் செவிஆம்
ஐவாய்வறி செல்லும் அவாவினையே.

(5)

முருகக்கடவுளின் திருநாமங்கள்

முருகன் குமரன் குகன்என்று மொழிக்கு
உருகுஞ் செயல் தந்து உணர்வுள்ளது அருள்வாய்
பொரு புங்கவரும் புவியும் பரவும்
குரு புங்கவி என்குண! பஞ்சரனே.

(6)

பேராசையின் பினிப்பு

பேராசை எனும் பினியிற் பினிபட்டு
ஓரா வீணயேன் உழூலத் தகுமோ?
வீரா! முதுசூர் படவேல் ஏறியும்
குரா! சுரலோக துரந்தரனே!

(7)

அருள்பெறல்

யாம் ஓதிய கல்வியும், எம் அறிவும்,
தாமே பெற வேலவர் தந்ததனுல்
பூமேல் மயல்போய் அறமெய்ப் புணர்வீர்
நாம் ஏன்? நடவீர் நடவீர் இனியே.

(8)

வறுமை ஏல்வற்றறயும் ஒழிக்கும்

வடிவும், தனமும், மனமும், குணமும்,
குடியும், குலமும், குடி போகியஆ!
அடி அந்தம் இலா அயில்வேல் அரசே!
மிடினன்று ஒருபாவி வெளிப் படினே.

(9)

பிரபஞ்சமோகம்

மெய்யே எனவெவ் வினைவாழ்வை உகந்து
ஜேயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ, அஷிலோ, கழலோ, முழுதுஞ்
செய்யோய்! மயில் ஏறிய சேவகனே!

(10)

வாழ்வ யாகயாற் பட்டது

பாழ் வாழ்வ எனும் இப் படு மாயையிலே
வீழ்வாய் என எண்ணை விதித்தனையே,
தான் வானவை செய்தன தாம் உள்ளோ?
வாழ்வாய் இனிநீ மயில் வாகனனே.

(11)

யாதாகச் நீக்கம்

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காமல் எனக்கு வரம் தருவாய்
சங்க்ராம சிகாவல் சண்முகனே!
கங்கா நதி பால் க்ருபா கரனே!

(12)

இயமளின்றும் இரட்சிப்பு

சாகாது எனையே சரணங்களிலே
கா,கா நமனூர் கலகம் செயும்நாள்
வாகா! முருகா! மயில் வாகனனே!
யோகா! சிவஞான உபதேசிகனே!

(13)

அநுழூதி

தூசாம் அணியும் துகிலும் புஜைவாள்
நேசா! முருகா! நினது அஞ்பு அருளால்
ஆசா நிகளம் துகள் ஆயினபின்
பேசா அநுழூதி பிறந்ததுவே.

(14)

பிரபஞ்சவிசார நீக்கம்

எந்தாயும் எனக்கு) அருள் தங்கையும் நீ
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எணை ஆன்
கந்தா! கதிர் வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே!

(15)

தந்துவாதீத நிலை

ஆரூறையும் நீத்து அதன்மேல் நிலையைப்
பேரூ அடியேன் பெறும் ஆறு உள்ளோ?
சீரு வருகூர் சிதைவித்து இமையோர்
கூறுஆ உலகம் குளிர்வித்த வனே!

(16)

குருஅகுள் வேண்டல்

உருவாய், அருவாய், உளதாய், இலதாய்,
மருவாய், மலராய், மணியாய், ஒளியாய்,
கருவாய், உயிராய், கதியாய், விதியாய்,
குருவாய், வருவாய், அருள்வாய், சுகனே!

(17)

முருகக்கடவுள் அருட்சிப்பு

விண்ணாள் பதமும் விரிநீர் புடைசூழ்
மன்னாள் பதமும் மகிழேன், மகிழேன்,
தண்ணார் அழுகே சயிலப் பகையே
கண்ணார் உன் அரும் கனியைப் பெறினே.

(18)

திருவடிவானக்கம்

இரவும் பகலும் துதிசெய்து இருதாள்
பரவும் பரிசே பரிசா அருள்வாய்,
கரவண்டு) எழுகூர் களையக் கதிர்போல்
விரலும் சுடர்வேல் விடு சேவகனே.

(19)

இதுவுமது

எங்கேரமும் நின் இருதாள் மலரைப்
பொன்னே எனயான் புனியப்பெறின், என்
அன்னே! அழுதே! அயில்வேல் அரசே!
கொன்னே! பிறவிக் குறை பெற்றில்லேனே. (20)

குரு தரிசனம்

பெரியோர் எனினும் புலையோர் எனினும்
சிறியோர் எனினும் தெளிவோர் அவரே,
குறியோர் எனினும் குருவாய் வருவான்
நெறியோ(டு) ஒழுகும் நிலை பெற்றிடனே. (21)

அடைக்கலம் புகுதல்

எங்கேரம் அதோ தெரியா(து) இறுநாள்
அங்கேரம் அதொன்று ஆகாது என முன்
சொன்னேம் மனனே! துவலோ! துவலோ
தன்னேர் குகணைச் சரண்ணன்று அடையே. (22)

இதுவுமது

காடும் மலையும் கடலும் உருளச்
சாடும் தனிவேல் உடையாய் சரணம்,
ஆடும் மயில்வேல் அரசே சரணம்,
பாடும் வர தற்பரனே! சரணம். (23)

முருகன் அருட்கடவுள்

வாழ்வார் உறவாய் மகிழ்வார் பலரும்
தாழ்வார்க்கு அருள் உத்தமன் நீயிலையோ?
பேழ்வாய் அரவும் பிறை வெள்ளிறகும்
சூழ்வார் சடையார்! தொழு தேசிகனே! (24)

வ

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருணகிரிநாதர்
அருளிய

திருப்புகழு

சிறப்புப்பாயிரம்

ஞானம் பேறலாம் நலம்பெறலாம் எங்கானும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம் — மோனவீ(டு)
ஏறலாம் யானைக(கு) இளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேழிக் கூறு. (1)

ஆறுமுகங் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்றும் ஏழில்தோன்றும் — சிறிவரு
சூரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழுத்தினேந் பால். (2)

திருப்புகழு

நிறயகர் துதி
கைத்தல நிறைகணி அப்பமொடவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணி,
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவி!
கற்பகம் எணவினை கடிதேசும்,
மத்தகும் மதியழும் வைத்திடும் அரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை,
மத்தள வயிற்னை, உத்தமி புதல்வனை,
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே,

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே!
முற்புரம் ஏரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதித்ரா!
அத்துயர் அதுகெட சுப்பிர மணிபடும்
அப்புனம் அதனிடை இபமாகி,
அக்குற மகனுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கணம் மணம் அருள் பெருமானே! (1)

பழநி

அருள் வேண்டல்

அபசார விந்தைபட்டு(6)
அறியாத வஞ்சரைக்
உபதேச மந்திரப்
உஜீனநா(ன்) நினைந்தருள்
இபமாழு கன் தனக்கு
இமவான்ம டங்தைதுத்
செபமாலை தந்தசற்
திருவாவி னன்குடிப்
உழலாதே,
குறியாதே,
பொருளாலே,
பெறுவேனே;
இளையோனே!
தமிபாலா!
குருநாதா!
பெருமானே! (2)

கருவின்உரு ஆகவங்து, வயதளவி லேவளர்ந்து,
கலீகள்பல வேதெரிந்து மதனலே,
கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசவடு மார்புதைந்து,
கவலைபெரி தாகிநொந்து மிகவாடி,
அரகரசி வாயனன் று தினமுனினை யாமல்நின்று
அறசமய நீதிஒன்றும் அறியாமல்,
அசனப் புவோர்கள்தங்கள்மனைகள்தலைவாசல்சின்ற
அதுதினமும் நாணம்இன்றி அழிவேனே?

உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்
உலகனாவு மாஸ்மகிழ்ந்த மருதோனே!
உபயகுல தீபதுங்க! விருதுகவி ராஜுசிங்க!
உறைபுகவி ஊரில்அன்று வருவோனே!
பரவைமனை மீதில்அன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற
பரமன் அரு ஓலால்வளர்ந்த குமரேசா!
பகைஅசரர்சேனைகொன்று அரசிறைமீவென்ற
பழநிமலை மீதில்சின்ற பெருமானே! (3)

அவனிதனி லேபிறந்து மதலீனன வேதவழந்து,
அழகுபெற வேநடந்து இளையானும்,
அருமழலை யேமிகுங்கு, குதலை மாழி யேபுகன்று..
அதிவிதம தாய்வளர்ந்து, பதினேழம்,
சுவகலைகள் ஆகமங்கள் மிகவுமறை ஒதும் அன்பர்
திருவதிக னேங்கினந்து, சூதியாமல்,
தெரிவையர்களாசைசமிஞ்சி, வசுகவலையாழும் து..
திரியும் அடி யேனைஉன்தன் அடிசேராய்,
மயனுடப தேசசம்பு மதிஅறுகு வேணிதும்பை
மணிமுடிலில் மீதனிக்க மகதேவா!
மன மகிழ வே அணைந்து, ஒருபுறம் தாகவங்து,
மலைமகள்கு மார!துங்க வடிவேலா!
பவனிவர வேஉகந்து மழிலின்மிகை யேதிகழந்து
படி அதிர வேநடந்த கழல்வீரா!
பரமபத மேசெறிந்த முருகன்னா வேஉகந்து
பழநிமலை மேல்அமர்ந்த பெருமானே! (4)

ஒற்றயீடு

ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம்,
ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், என்று, புதி
ஆகம் அணி மாதவர்கள் பாதமஸர் சூதிம் அடி
யார்கள்பத மேதுணைய(து) என்று, நாஞம்

ஏறுமயில் வாகன! கு கா! சரவ ணை! எனது
 ஈச! என மானம் உற என் றும்தூம்
 ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னவில்லை
 ஏவர்புகழ் வார்மறையும் என்சொலாதே,
 நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ! வேல! அணி
 நீலமயில் வாக! உமை தந்தவேளே!
 நீசர்கள்த மோடென து தினினை லாமடிய
 நீடுதனி வேல்விடும் டங்கல்வேலா!
 தீறிவரு மாறவணன் ஆவிஉ ணும் ஆணைகு
 தேவர் துணை வா! சிகிரி அண்டகூடஞ்
 சேரும்அழ கார்பழநி வாழ்குமர னே! பரம!
 தேவர்வர தா! முருக! தம! பிரானே! (5)

பழஷ்டபு

திமிர உததி அணைய நரக
 செனனம் அதனில்
 செவிடு குருடு வடிவு குறைவு
 சிறிது மிடியும்
 அமரர் வடிவும் அதிக குலமும்
 அறிவு நிறையும்
 அருள தருளி எனையு மனதொ(டு)
 அடிமை கொளவும்
 சமர முகவெல் அசரர் தமது
 தலைகள் உருள,
 சலதி அலற, நெடிய பதலை
 தகர, அயிலை
 வெமர அணையில் இனிது துயிலும்
 விழிகள் நனினன்
 மிடறு கரியர் குமர! பழநி
 விரவும் அமரர்

விடுவாயேல்,
 அணுகாதே,
 வரவேநின்
 வரவேணும்,
 மிகவேநீள்
 விடுவோனே!
 மருகோனே!
 பெருமாளே! (6)

அர்ச்சனை

நாத விந்துக லாதி! ந மோநம்;
 வேத மக்தரசொ ரூபா! ந மோநம்;
 ஞான பண்டித சாமி! ந மோநம், வெகுகோடி
 நாம சம்புகு மாரா! ந மோநம்;
 போக அந்தரி பாலா! ந மோநம்;
 நாக பந்தம யூரா! ந மோநம், பரகுரர்,
 சேத தண்டவி நோதா! ந மோநம்;
 தெகிண்கிணி பாதா! ந மோநம்;
 தீர சம்ப்ரம வீரா! ந மோநம், கிரிராஜ!

தீபமங்கள ஜோதி! ந மோநம்;
 தூய அம்பல லீலா! ந மோநம்;
 தேவ குஞ்சரி பாகா! ந மோநம்; அருள்தாராய்,
 ஈத லும்பல கோலால பூசையும்,
 ஒத லுங்குண ஆசார நிதியும்,
 ஈர முங்குரு போத சேவையும் மறவேனே,
 ஏழ் தலம்புகழ் காவேரி யால்விளை
 சோழமண்டல மீதே மனேகர!
 ராஜ கெம்பிர! நாடாஞ நாயக! வயலூரா!

ஆத ரம்பயில் ஆளூரர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடேழு(ன்) நாளினில்
 ஆடல்வெம்பரி மீதேறி மாகவி லையிலேகி
 ஆதி அந்தஉ லாஆச பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காவூர்நல் நாடதில்
 ஆவினான்குடிவாழ்வானதேவர்கள் பெருமாளே!

திருச்சேந்தூர்

திருவடிக்கு அங்பு

வரியார் கருங்கண்
மகவாசை தொந்தம்
இருபோது நெந்து
இருதாளின் அங்பு
பரிபாலனஞ் செய்து
பரமே சுரன்தன்
அரிகே சவன்தன்
அலைவாய் அமர்ந்த

மடமாதர்
அதுவாகி,
மெலியாதே,
தருவாயே,
அருள்வோனே!
அருள்பாலா!
மருகோனே!
பெருமாளே! (8)

திருவடிக்கு இரங்கள்

விந்ததி னுறி வந்தது காயம்
வெந்தது கோடி
விண்டு விடாமல் உன்பதம் மேவ
விஞ்சையர் போல
வந்துவில் நாச முன்கலி தீர
வண்சிவ ஞான
வன்பதம் ஏறி என்களை ஆற
வந்தருள் பாத
எந்தனுள் ஏக செஞ்சுக்டர் ஆகி
என்கணில் ஆடி
எந்தையர் தேடும் அன்பர்ச காயர்
எங்கள் சுவாமி
கந்தர ஞான மென்குற மாது
தன் திரு மார்பில
கந்தர மான செந்திலில் மேவ
கந்த சுரேசர்

இனிமேலோ,
அடியேனும்,
வடிவாகி,
மலர்தாராப்;
தழல்வேணி
அருள்பாலா!
அணிவோனே!
பெருமாளே! (9)

திருப்பரங்குன்றம்

தரிசனம்

சந்ததம் பந்தத்
சஞ்சலங் தஞ்சித்
கந்தன்என்(று) என்றுஉற்(று)
கண்டுகொண் டன்புற்
தங்தியின் கொம்பைப்
சங்கரன் பங்கிற்
செந்திலங் கண்டிக்
தென்பரங் குன்றிற்
தொடராலே

திரியாதே
உனைநானும்
ஸிடுவேனே?
புணர்வோனே!
சிவபாலா!
கதிர்வேலா!
பெருமாளே! (10)

அருள் வேண்டல்

சரணகம் லாலயத்தை அரைநிமிஷ கேரமட்டில்
தவழுறை தியானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்ம் யக்கம் உறுவேனே?
கருணைபுரி யாதிருப்ப தென்குறையி வேளைசெப்பு
கழிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே!
கடகபுய மீதிரதன மணிஅணிபொன் மாலைசெக்கை
கமழுமணம் ஆர்கடப்பம் அணிவோனே!
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நின்சவுக்க
சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி, பரகதிய நிகோடுத்து
(உ)தவிபுரிய வேணு, கெய்த்த வடிவேலா!
அருணதள பாதபதம் மதுநிதமு மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தான் அளித்த மயில்வீரா!
அதிசமய நேயமுற்ற பழங்கிமலை மீதுதித்த
அழக!திரு வேரகத்தின் முருகோனே! (11)

திருவடிக்ஷீரங்கள்

பாதி மதிநதி போதும் அணிசடை
நாதர் அருளிய
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய
காதும் ஒருவிழி காகம் உறஅருள்
மாயன் அரிதிரு
காலன் எணை அணு காமல் உனதிரு
காலில் வழிபட
ஆதி அயலெடு தேவர் சுராகு(கு)
ஆனும் வகையறு
ஆடு மயிலினில் ஏறி அமர்கள்
சூழ வரவரும்
சுத மிகவளர் சோலை மருவுசு
வாமி மலைதனில்
சூரன் உடல்அற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல
மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி
மதன கமத்தின்
மயலேன முப்பி இதழேஅ ருத்தி
மயல்போல்மு லீக்குள்
பெருகாதல் உற்ற தமியேஜை நித்தம்
பிரியாது பட்ச
பிழையேபொ றத்துன் இருதாளில் உற்ற
பெருவாழ்வு பற்ற
அருள்வாயே,

குமரேசா!
மணவாளா!
மருகோனே!
அருள்வாயே!
சிறைமீளா!
இளையோனே!
உறைவோனே!

பெருமானே! (12)

திருவடிப் பெருவாழ்வு

விரகாலே

உறவாகிப்

மறவாதே

ஐஞ்சந்து

பணியே

திருவாய் அரற்கும் உபதேசம் வைத்த
குகனே! குறத்தி மணவாளா!
குளிர்கால்மி குத்த வளர்போதம் உற்ற
குட்காவி ரிக்கு வடபால்வாழ்
திருமால்த னக்கு மருகா! உ மைக்கொர்
சிறுவா! க ரிக்கும் இளையோனே!
திருவேர கத்தில் உறைவாயி அரக்கர்
சிரமேது வித்த பெருமானே! (13)

ஞாம்

காலனிடத்து) அனுகாதே, காசினியிற் பிறவாதே
சீலஅகத் தியஞான தேன் அழுதைத் தருவாயே!
மால்அயனுக்கு) அரியானே! மாதவரைப்பிரியானே!
சோலைமலைக்குஉரியானே! சுவாமிமலைப்பெருமானே!

பழுஹிசோலை

காரணம் தாக வந்து புவிமீதே
காலன் அனு காதி சைந்து கதிகாண
நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத
ஞானகட மேடு ரின்து வருவாயே!
ஆரமுதம் ஆன தங்தி மணவாளா!
ஆரமுகம் ஆறி ரண்டு விழியோனே!
சூரக்கிளை மாள வென்ற கதிர்வேலா!
சோலைமலை மேவி கிண்ட பெருமானே! (15)

வின்னப்பம்

வாதினை அ டர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
மாயம(து) ஒழிந்து தெரியேனே;
மாயலர்கள் கொண்டு மாலைகள்பு ஜைந்து
மாபதம் அணிந்து பணியேனே,

ஆதியொடும் அந்தம் ஆகிய ரலங்கள்
 ஆறுமுகம் என்று தெரியேனோ;
 ஆனதனி மந்தர ரூபநிலை கொண்ட(து) ஆகுமயில் என்ப(து) அறியேனோ;
 நாதமொடு விந்து ஆனஉடல் கொண்டு நானிலம் அலைந்து திரிவேனோ;
 நாகம் அணி கின்ற நாதனிலை கண்டு நாடுஅதில் நின்று தொழுகேனோ;
 சோதிஉணர் கின்ற வாழ்வசிவும் என்ற சோகம் அதுதந்து எஜை ஆள்வாய்;
 சூர்க்குலம் வென்று வாகைமொடு சென்று சோலை மலைநின்ற பெருமானே! (16)

குண்டுதொட்டல்

அப்பம் புதுவூல்

அந்திருங் கழல்ப்பணிக் துண்
அபயம் புகுவதென்று
இதயந்தனில் இருங்து
இடர்ச்சங் கைகள் கலங்க
எதிர் அங்கு) ஒருவர் இன்றி
இறைவன் தன துபங்கில்
பதினா் கிளும் இருங்து
பலசூன் றி கிளும் அமர்ந்த

அடியேன் உன்
நிலை காண
கருப்பை ஆகி
அருள்வாயே,
நடமாடும்
உமைபாலா!
விளையாடுப்
பெருமானே! (17)

கலை கார்த்தி

四三

திருமகள் உலாவும் இருபுயழு ராரி
திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்,
செகதலூம் வானும் மிகுதிபெறு பாடல்
தெரிதரு குமாரப் பெருமாள்காண்,

மருவும் அடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு
 மரகதம யூரப் பெருமாள்காண்,
 மணிதரளாம் வீசி அணிஅருவி சூழ
 மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்
 அருவவரைகள் நீறு படதஅசுரர் மாள
 அமர்பொருத வீரப் பெருமாள்காண்
 அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
 அருள்செய்குரு நாதப் பெருமாள்காண்,
 இருவினை இ லாத திருவினைவி டாத
 இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்,
 இலகுசிலீல் வேடர் கொடியின் அதி பார
 இருதனவி நோதப் பெருமாளே! (18)

தினமுக்கு அன்பு

எதிரி லாத பத்தி
 இனிய தாள்னி ணைப்பை
 இதய வாரி திக்குள்
 என து ளேசி றக்க
 கதிர காம வெற்பில்
 கனக மேரு ஒத்த
 மதுர வாணி உற்ற
 வழுதி கூண்னி மிர்த்த
 தனைமேவி
 இருபோதும்
 உறவாகி
 அருள்வாயே;
 உறைவோனே!
 புயவிரா!
 கழலோனே!
 பெருமானே! 20)

காஞ்சிபுரம்

முறையிடுதல்

அற்றைக் கிரைதேடி அத்தத்தி லும் ஆசை
பற்றித் தனியாத பற்றைப் பெறுவேனே?
வெற்றிக் கதிர்வேலா! வெற்பைத் துளைலா!
கற்றுற் றணர்போதா! கச்சிப் பெருமானே! (21)

அபயம் வேண்டல்

நச்சரவமென்று நச்சரவமென்று
நச்சமிழ் களங்க மதியாலும்,
நத்தொடு முழங்க நத்தொடு முழங்கு .
நத்திரை வழங்கு கடலாலும்,
இச்சூடனர் வின்றி இச்சூனன வந்த
இச்சிறுமி கொங்கு மெவியாதே,
எத்தனையு கெஞ்சில் எத்தன முயங்கி
இத்தனையில் அஞ்சல் எனவேணும்,
பச்சைமயில் கொண்டு பச்சை மறுமங்கை
பச்சைமலை எங்கும் உறைவோனே!
பத்தியுடன் நின்று பத்திசெயும் அன்பர்
பத்திரம் அணிந்த கழலோனே!
கச்சிவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பு
கச்சிமில் அமர்ந்த கதிர்வேலா!
கற்பக வனங்கொள் கற்பக விசம்பர்
கைத்தளை களைந்த பெருமானே! (22)

திருத்தணி

நினைத்த(து) எத்தனையில்
சிலைத்த புத்திதனைப்
கனத்த தத்துவமுற்று)
கதித்த நித்தியசித்த(து)

தவறுமல்
பிரியாமல்
அழியாமல்
அருள்வாயே;

மனித்தர் பத்தர் தமக்கு)

மதித்த முத்தமிழிற்

செனித்த புத்திரரிற்

திருத்த ணிப்பதியிற்

எவியோனே!

பெரியோனே!

சிறியோனே!

பெருமானே! (23)

திருப்புகழின் யயன்

சினத்தவர் முடிக்கும், பகைத்தவர் குடிக்கும்,
செகுத்தவர் உயிர்க்கும், சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும், பழிப்பவர் தமக்கும்,
திருப்புகழ் நெருப்பென்று அறிவோம்யாம்,
நினைத்ததும் அளிக்கும், மனத்தையும் உருக்கும்,
நிசிக்கரு அறுக்கும், பிறவாமல்,
நெருப்பையும் எளிக்கும் பொருப்பையும் இடிக்கும்,
நிறைப்புகழ் உரைக்குஞ் செயல்தாராய்,
தனத்தன தவத்தங் திமித்திமி திமித்திங்
தகுத்தகு தகுத்தங் தனபேரி
தடிட்டுடு டெட்டுண்டு எனத்துடி முழக்கும்
தளத்துடன் அடக்கும் கொடுகூர்
சினத்தையும் உடற்சங் கரித்தம லீழுற்றுஞ்
சிரித்தெரி கொழுத்துங் கதிர்வேலா,
தினைக்கிரிகுறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தொண்
திருத்தணி இருக்கும் பெருமானே! (24)

கலைமட வார்தஞ் சிலைஅத னலுங்,

கலவியி னலுங்,

கருகிய காளம் பெருகிய தோயம்

கருதலையாலும்,

கரைமேலே,

சிலையாலும்,

கொலைதரு காமன் பலகணை யாஹும்,
கொடிஇடையாள்நின்(று) அயராதே,
குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்
குளிர்தொடை நீதங்க(து) அருள்வாயே,
சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
திருமகள் நாயன் தொழும்வேலா!
தினைவன மானும், கநவன மானும்,
செறிவுடன் மேவந் திருமார்பா!
தலமகள் மீதெண் புலவர் உலாவந்
தண்ணைக்கூல் வாழ்செங் கதிர்வேலா!
தணியவர் கூறுந் தணிகெட நானுந்
தனிமயில் ஏறும் பெருமாளே!

எட்டிகுடி (காஞ்சிரங்குடி)

ஒங்கும் ஜம்புல நேடெனினைத்தின்(பு) அயர்வேணை
ஒம்பெரும்ப்ரண வாதிலரைத்தெண் தனைஆள்வாய
வாங்கி வெங்கணை சூரர்க்குலக்கொம் புகள்தாவி
வாங்கி நின்றன ஏவில்லதைக்கக்கும் சூமரோசா!
ஒங்கில் அம்புய வாசமணக்குஞ் சரிமானும்
முண்ட பைங்குற மாதுமணக்குஞ் திருமார்பா!
காங்கை யங்கறு மாசின்மணத்தென் பர்கள்வாழ்வே!
காஞ்சி ரங்குடி அறுமுகத்தெம் பெருமாளே!

சிதம்பரம்

தரிசனை

இருவினையின் மதிம யங்கித் திரியாதே;
எழுநரகில் உழுலு நெஞ்சுற(று) அலையாதே;
பரமகுரு அருள்ளி ஜைந்திட்டு உணர்வாலே;
பரவுதரி சணையை என்றெற்கு அருள்வாயே;

தெரிதயிமை உதவு சங்கப் புலவோனே!
சிவன் அரூனும் முருகசெம்பொற் கழலோனே
கருணைநெறி புரியும் அன்பர்க்கு எளியோனே!
கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமாளே! (27)

அங்கு

செங்கலச முலையார்பால் சிங்கதங்கிலை தடுமாறி
அங்கமிக மெலியாதே, அன்புருக அருள்வாயே,
செங்கைப்பிடி கொடியோனே! செஞ்செரல்தெரிடலவோனே!
மங்கைஉமைதருசேயே! மன்றுள்வளர் பெருமாளே!

திருவடிக்கிரங்கல்

காவிழ உத்தங் தாழ்சடை வைத்துங் தடுமாறி,
காடுகள் புக்குங் திரியாதே;
காய்களி துய்த்தங் காயம்ஒ றுத்தங் திரியாதே;
காசினி முற்றுங் திரியாதே;
செவன்ஒ இக்கம் பூதா இக்கம் பரஞான
தேற உதிக்கும் தருவாயே;
தீபவி ளக்கங் காணை னக்குன் தருவாயே;
சீதள பத்மங் தருவாயே;
பாவநி றத்தின் தாருக வர்க்கம் தருவாயே;
பாழ்பட உக்கிரங் தருவீரா!
பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும் கதிர்வேலா!
பாடலை மெச்சங் தோகை நடத்தும் பெருமாளே! (29)

தி

கனகசபை மேவும் எனது குருநாத
 கருணை முரு கேசப் பெருமாள்காண்;
 கனகங்ற வேதன் அபயமிட மேது
 கரகமல சோதிப் பெருமாள்காண்;
 வினவும்அடி யாரை மருவிவிளை யாடு
 விரகுரச மோகப் பெருமாள்காண்;
 விதிமுனிவர் தேவர் அருணகிரி நாதர்
 விமலசுரர் சோதிப் பெருமாள்காண்;
 சனகிமண வாளன் மருகன் என வேத
 சதம்மகிழ்ஞ மாரப் பெருமாள்காண்;
 சரணசிவ காமி இரண்குல காரி
 தருமுருக நாமப் பெருமாள்காண்;
 எனதுமனம் மேவும் அமிர்தகுற மாதொ(டு)
 இயல்பரவு காதற் பெருமாள்காண்;
 இணையில்திப தோகை மதியின்மக னோடும்
 இயல்புவியுர் வாழ்பொற் பெருமாளே! (30)

திருவதிவேண்டல்

எழுகடல் மணலை அளவிடின் அதிகம்
 எநதிடர் பிறவி அவதாரம்;
 இன்றன(து) அபயம், எனதுயிர் உடலும்
 இனிஉடல் விடுக முடியாது;
 கழுகொடு நரியும் ஏரிபுவி மறவி
 கமலனும் மிகவும் அயர்வானுர்;
 கடனுளா(து) அபயம், அடிமைஉன் அடிமை,
 கடுகிஉன் அடிகள் தருவாயே;

விமுதிகழ் அழகி, மரகத வடிவி,
 விமலிமுன் அருஞும் முருகோனே!
 விரிதலம் ஏரிய குலகிரி நெரிய,
 விசைபெறு மயிலில் வருவோனே!
 எழுகடல் குழற அவணர்கள் உயிரை
 இரைகொளும் அழிலை உடையோனே!
 இமையவர் முனிவர் பரவிய புலியு
 ரினில்நட மருவு பெருமாளே! (31)

திருவதிக்ஞ இரங்கல்

இருஞும் ஓர்கதிர் அனுகொ ஞதபொன்
 இடம் தேறி, என் இருநோயும்,
 ஏரிய வே, மலம் ஒழிய வே, சுடர்
 இலகு மூலக ஒளிமேவி
 அருவிபாய, இன் அழுதம் ஊற, உன்
 அருள்ள லாம்னா து) அளவாக
 அருளி யே, சிவம் மகிழ வேபெற
 அருளி யே, இணை அடிதாராய்;
 பரம தேசிகர் சூருதி லாதவர்,
 பரவை வான்மதி தவழ்வேணிப்
 பவள மேனியர், எனது தாகையர்,
 பரம ராசியர், அருள்பாலா!
 மருவி நாய்எனை அடிமை யாம்என
 மகிழ்செய்ஞ ஞானமும் அருள்வோனே!
 மறைகு லாவிய புலியுர் வாழ்ஞ்ஞ
 மகள்மெல் ஆசைகொள் பெருமாளே! (32)

வளக்கம்

கைத்தருண சோதி அத்திமுக வேத
கற்பகச கோத்ரப் பெருமாள்காண்;
கற்புசிவ காமி நித்யகவி யாணி
கத்தர்க்குரு நாதப் பெருமாள்காண்;
வித்துருப ராம ருக்குமரு கான
வெற்றிஅயில் பாணிப் பெருமாள்காண்;
வெற்புளக டாக முட்குதிர வீச
வெற்றிமயில் வாகப் பெருமாள்காண்;
சித்திரமுகம் ஆறு முத்துமணி மார்பு
திக்கினினி லாதப் பெருமாள்காண்;
தித்திமிதி தீதெ நெத்திவினை யாடு
சித்திரகு மாரப் பெருமாள்காண்;
சுத்தவிர சூர் பட்டுவிழு வேலை
தொட்டகவி ராஜுப் பெருமாள்காண்;
துப்புவளி யோடும் அப்புலியுர் மேவு
சுத்தசிவ ஞானப் பெருமாளே! (33)

திருவண்ணமலை

முருக்கடவுள் துறி

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே,
ஈசநுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே,
கூறும் அடி யார்கள்வினை தீர்க்கும்முகம் ஒன்றே,
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே,
மாறுபடு சூரரை ஈத்தமுகம் ஒன்றே,
வள்ளியை னம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே,
ஆறுமுக மானபொருள் நீஅருளால் வேண்டும்
அதிஅரு ஞைசலம் அமர்ந்த பெருமாளே! (34)

திருச்சுங்வேண்டல்

இரவுபகற் பலகாலும் இயல்லிசைமுத் தமிழ்கூறி
திரம் அதனைத் தெளிவாகத் திருஅருளைத் தருவாயே,
பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத் துவஞான!
அரண்துள்சற் புதல்வேரனே! அருணகிரிப் பெருமாளே!

முறையிடு

இருவர் மயலோ? அமளி விதமோ?
எனென செயலோ? அனுகாத
இருடி அயன்மால் அமரர் அடியார்
இரையும் ஓலிதான் அவவகேளாது,
ஒருவன் அடியேன் அலறும் மொழிதான்
ஒருவர் பரிவாய் மொழிவாரோ?
உனது பத்தாள் புவன கிரிதான்,
உனது கிருபா கரமேதோ?
பரம குருவாய் அனுவில் அசைவாய்
பவனம் முதலா கியழுகப்
படையும் உடையாய், சகள வழவாய்,
பழைய வடிவா கியவேலா!
அரியும் அயனே(டு) அபயம் எனவே
அமிலை அலைமேல் விடுவோனே!
அடுமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே
அருண கிரிவாழ் பெருமாளே! (36)

தரிசனம்

இருவினை மங்க, மலவகை மங்க,
இருள்பினி மங்க,
எனதருள் அன்பு பொழியக டம்பு
எனநித முங்கொண்டு அளிபாடக,

கரிமுகன் தம்பி முருகன்ஸன் (று) அண்டர்
 களிமலர் சிந்த அடியேன்முன்
 கருணை பொழிந்து முகமும் மலர்ந்து
 கடுகின டங்கொண்டு அருள்வாயே,
 திரிபுரம் மங்க, மதன் உடல் மங்க,
 திகழுக்கை கொண்டு விடைஏற்றிச்
 சிவவெளி பொங்க அருள்குடி கொண்டு
 திகழுந டஞ்செய்(து) என்மை ஆனும்
 அரசிதி டங்கொள் மழுஉடை எந்தை
 அமலன் ம கழிந்த குருநாதா!
 அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை
 அமளிந லங்கொள் பெருமாளே! (38)

திரிபுரம் அதனை ஒருநோடி அதனில்
 எரிசெய்(து) அருளிய கிவன்வாழ்வே!
 சினப்புடை அசரர் மனப் அது வெருவ
 அயில் அது முடிகி விடுவோனே!
 பருவரை அதனை உருவிட எறியும்
 அறமுகம் உடைய வடிவேலா!
 பசலையொ(ு) அணையும் இளமூலை மகளிர்
 மதன்விடு பகழி தொடலாமோ?
 கரிதிரு முகமும் இடமுடை வயிறும்
 உடையவர் பிறகு வருவோனே!
 கனதனம் உடைய குறவர்தம் மகளை
 கருணை யொ(ு) அணையும் மணிமார்பா!
 அரவணை துயிலும் அரிதிரு மருக!
 அருணையில் உறையும் முருகோனே!
 அடியவர் விஜையும் அமரகள் துயரும்
 அற அருள் உதவ பெருமாளே! (39)

வறுமை நீக்கம்

சிவமா துடனே அனுபோ கமதாய்
 சிவஞா னமுதே பசியாறித,
 திகழ்வோ(ு) அருவோர் ஒருந பமதாய்த்
 திகைலோ கம்ளாம் அதுபோகி;
 இவனே எனாமால் அயனே(ு) அபரோர்
 இளையோன் எனவே மறைஷத,
 இறையோன் இடமாய் விளையா டுகவே
 இயல்வே ஹடன்மா அருள்வாயே!
 தவலோ கம்ளாம் முறையேயா? எனவே
 தழல்வேல் கொடுபொய் அசராரைத்
 தலைதுள் படெழ் கடல்துள் படமா
 தவம்வாழ் வறவே விடுவோனே!
 கவர்சு வடிவாழ் குறமா துடன்மால்
 கடனும் எனவே அணைமார்பா!
 கடைஎன் மிடிதுள் படநோய் விடவே
 கனல்மால் வரைசேர் பெருமாளே! (39)

திருவாறுர்

திருவடிக்கு இரங்கி

நீதான்னத் தனையாலும் நீரூழி கருபையாகி,
 மாதானத் தனமாக மாஞானக் கழல்தாராய்;
 வேதாக்மைத் துணவேனே! வீரா! சற் குணசிலர்!
 ஆதாரத் தொளியானே! ஆசுரிற் பெருமாளே! (40)

திருவாளைக்கா

பதிஞாசம்

நாடித் தேடித் தொழுவார்பால்
நானத் தாகத்
மாடக் கூடற் பதி! நூன
வாழ்வைச் சேரத்
பாடக் காதற் புரிவோர்க்குப்
பாதத் தேஜைத்
ஆடற் தோகைக்கு) இனியோனே!
ஆனைக் காவிற்

திரிவோனே?
தருவாயே,
தருவோனே!
பெருமானே! (41)

திருக்காளத்தி

சிரத்தானத்திற் பணியாதே;
செகத்தோர் பற்றைக்
வருத்தா மற்றெழுப் பிலதான
மலர்த்தாள் வைத்தெத்
நிருத்தா! கர்த்தத் துவகேசா!
நினைத்தார் சித்தத்
திருத்தாள் முத்தற் கருள்வோனே!

குரியாதே,
தனை ஆள்வாய்,
துறைவோனே!

திருக்கா எத்திப்
பெருமானே! (42)

காசி

அருங்வெண்டலி

வேழும்உண்ட விளாங்கனி
மேனிகொண்டு வீயாபக
நா ஞ(ம)மிண்டர் கள்போல்மிக
நா னுகநந்து விடா(து)அருள்

அதுபோல,
மயல்னாறி,
அயர்வாகி,
புரிவாயே,

திருப்புகழ்

மாள அண் (று) அமண்சர்கள்
வாதில் வென்ற சிகாமணி
காளகண்டன் உமாபதி
காசிகங்கை ஷில்மேவிய

கழுசற,
மயில்வீரா!
தருபாலா!
பெருமானே! (43)

இராமேஸ்வரம்

துயர் ஓழிநல்

வானேர் வழுத்தனது பாதா ரபத்மமலர்
மீதே பணிக்கும் வகை அறியாதே,
மானர் வலைக்கணதி லேதூ விமெத்தையினில்
ஊடே அணைத்துதவு மதனாலே,
தேனேய் கருப்பில்ளமு பாகோ? இதற்கிணைகள்
ஏதோ எனக்கலவி பலகோடி,
தீரா மயக்கினைடு நாகா படத்தில்லமு
சேஞ்சுடல் பெற்றதுயர் ஓழியேனே?
மேல்கா டுபெற்றுவளர் சூரா திபற்கெதிரின்
ஊடே சுநிற்கும்இரு கழலோனே!
மேகா ராங்கரபரி தான்ஸ றிவெற்றிபுஜை
வீரா! குறச்சிறுமி மணவாளா!

ஞான பரற்கினிய வேதா கமப்பெசருளி
நாணு(து) உரைக்கும்ஒரு பெரியோனே!
நாரா யணற்குமரு கா!வி றபெற்றிலகு
ராமே சுரத்தில்லறை பெருமானே! (44)

மதுரை

ஏந்தி

ஆனைமுக வற்கு நேர் இளைய சத்த
ஆறுமுகம் உற்ற அழகோனே!
ஆதிஅர னுக்கும், வேதமுதல் வற்கும்
ஆரணம் உரைத்த குருதாதா!

தானவர்கு லத்தை வேல்கொடு துணித்த
சாரசதூர் மிக்க திறல்வீரா!
தாள்துணைகள் உற்று மேவியப தத்தில்
வாழ்வொடுசி றக்க அருள்வாயே!
வான்எழுபு விக்கும் மாலும்அய னுக்கும்
யாவர்ஒ ருவர்க்கும் அறியாத
மாமதுரை சொக்கர் மாது(உ)மைக விக்க
மாமயில் நடத்து முருகோனே!
தென்எழுபு னத்தில் மான்னிழிகு றத்தி
சேரமரு வற்ற திரள்தோனா!
தேவர்கள்க் ருத்தில் மேவியப யத்தைத்
தீரவிடு னித்த பெருமானே! (45)

நீத்த துவமாகி,
பூத்த தயவான
நாத்த தொன்யோனே!
கோதற் றமுதான
நேமத்துணையாகிப்,
போகதத்தருவாயே;
ஞானக்கடலோனே!
கூடற்பெருமானே! (46)

வள்ளாழிலைப் பொதுமானர் மயல்அதனிற் படியாடே
கள்ளம்விடுத் துன்தானே கருதஅருள் பெறுவேனே?
உள்ள மறைப் பொருளேனே! உமைகிழ்நற் புதல்வோனே!
தெள்ளுதமிழ்க்கு) உரியோனே! திருமதூப் பெருமானே!

பதினாறாம்

கலைமேவு ஞானப் பிரகாசக் கடலாடி ஆசைக் கடலேறிப்
பலமாய வாதிற் பிரமாதே, பதினான வாழ்வைத் தருவாயே;
மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மணமேவ வரலக் குமரோசா!
கிலைவேட! சேவற் கொடியோனே! திருவாலவாயிற் பெருமானே!

திரிசிராப்பள்ளி

ஞானேபதேசம்

வாசித்துக் காணே னுதது,
பூசித்துக் கூடொ னுதது,
வாய்விட்டுப் பேசொ னுதது, நெஞ்சினலே
மாசற்குத் தேரோ னுதது,
நேசற்குப் பேரோ னுதது,
மாயைக்குச் சூழூ னுதது, விந்தநாத
ஒசைக்குத் தூர மானது,
மாகத்துக்கு) ஈற தானது,
லோகத்துக்கு) ஆதி ஆனது, கண்டுநாயேன்
யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய்
ஞானத்தைப் போதி யா(ய)இனி
ஊனத்தைப் போடி டாதும யங்கலாமோ?
ஆசைப்பட்டு) ஏனல் காவல்செய்
வேடுச்சிக் காக மாமயல்
ஆகிப்பொற் பாத மேபணி கக்தவேனே!
ஆவித்துச் சேல்கள் பாய்வய
ஓரத்திற் காள மோ(டு)அடர்
ஆரத்தை பூண்ம ழரது ரங்கவீரா!
நாசிக்குட் பிராண வாயுவை
ரேசித்து எட்டாத யோகிகள்
நாடற்குக் காணே னுதென
நாகத்துச் சாகை போய்சூயர்
மேகத்தைச் சேர்சிரா மலை
நாதர்க்குச் சாமி யேசரர் பெருமானே! (49)

அர்ச்சனை

சத்திபாணீ! நமோநம, முத்தி ஞாணீ! நமோநம,
தத்வ ஆதி! நமோநம, வின்துநாத
சத்து ஞபா! நமோநம ரத்ந தீபா! நமோநம,
தற்பர தாபா! நமோ நம, என்றுபாடும்
பத்தி பூணு மலேஉல கத்தின் மானுர் சவா(து) அகில்
பச்சை பாட ரபுஷித கொங்கலமேல்வீழ்
பட்டி மாடான நான்உனை விட்டி ராமே உலோகி
பத்ம சீர்பா தநீஇனி வங்துதாராய்
அத்ர சேவா யுதா! சர ருக்ர சேஞ பதி! சுசி
அர்க்ய சோமா சியா! குரு சம்ப்ரதாயா!
அர்ச்ச னவா கனு! வய விக்குள் வாழ்நா யகா! புய
அட்ச மாலா தரா! குற மங்ககோவே!
சித்ர கோலா காலா! விர வக்ஷமி சாதா! ரதா! பல
திக்கு பாலா! சிவாகம தந்தரபோதா!
சிட்ட நாதா! சிராமலை அப்பர் சாமி! மகாவ்ருத
தெர்ப்பை ஆசா ரவேதியர் தம்பிரானே! (50)

அநுபூதி

பகல்லிரவினிற் தடுபாரு, பதிகுருனைத் தென்போத,
ரகசியம்உரைத் தனுபூதி, ரதநி லீலத்தைத் தருவாயே,
இபை ரம்தநா(கு) இறையோனே! இயல்லிசையின் முத்தமிழோனே!
சகசி ரகிரிப் பதிவேனே! சரவ ணபவப் பெருமானே!

தஞ்சாவூர்

திருவடிக்கு இரங்கன்

அஞ்சன வேல்விழி
அங்கவர் மாயையில்

மடமாதர்
அலைவேலே?

திருப்புகழ்

விஞ்சறு மாஉன(து)
விம்பம தாய்அருள்
நஞ்ச(ச)அழு தாஉ(ண)னும்
நன்கும ரா! உமை
தஞ்சென வாம் அடி
தஞ்சையில் மேவிய
அடிசேர,
அருளாயோ?
அரனார்தம்
அருள்பாலா!
யவர்வாழுத்
பெருமானே! (52)

சீர்காழி

சிங்குற்றெழு மாமதி அங்கித் திரளாலே,
தென் றல்தரு வாசமி குந்துற்(று) எழுலாலே,
அங்கிப்பொழு தாகிய கங்குல் திரளாலே,
அன்புற்றெழு பேதம யங்கித் தனியானள்,
நங்குற்றிடு வாரியை மங்கத் திகழாயே,
நஞ்சொத்தொளிர் வேவினை உந்திப் பொருவேனே!
சங்கக்கவி நாவினர் தஞ்சொற்(கு) இனியோனே!
சண்பைப்பதி மேவிய கந்தப் பெருமானே! (53)

வைத்திசுவரன் கோயில்

சிவநூலங்

எத்தகைனை கோடி கோடி விட்டுடல் ஒடி ஆடி
எத்தகைனை கோடி போன(து) அளவேகோ?
இப்படி மோகபோகம் இப்படி ஆகி ஆகி
இப்படி ஆவதேது, இனிமேல்யோ
சித்திடில், சிக்சீசி குத்திர மாய மாயை
சிக்கினில் ஆயு(ம)மாயும் அடியேஜைச்,
சித்தினில் ஆடலோடு முத்தமிழ் வாணர்ஒது
சித்திர ஞானபாதம் அருள்வாயே!

நித்தமும் ஒதுவார்கள் சித்தமெ வீட்டாக
நிர்த்தம(து) ஆடும் ஆறு முகவோனே!
நிட்கள் ரூபர்பாதி பச்சரு ஆனாலுணு
நெட்டிலை சூபாணி அருள்பாலா!
பைத்தலை நீடும் ஆயி ரத்தனை முதுரீரிப்
பற்றிய சாடிவீச மயில்வீரா!
பச்சிள பூகபாளை செக்கயல் தாவுவேனார்
பற்றிய மூவர்தேவர் பெருமானே! (54)

உரத்துறை போதத்
உணைச்சிறிது ஒதக்
மரத்துறை போலுற்(று)
மலத்திருள் மூடிக்
பரத்துறை சீலத்
பணித்தடி வாழ்வற்(று)
வரத்துறை நீதர்க்கு
வயித்திய நாதப்
தனியான
தெரியாது;
அடியேனும்
கெடலாமோ?
தவர்வாழ்வே
அருள்வோனே!
ஒருசேயே!
பெருமானே! (55)

திருப்பெருந்துறை

தவப்பிரியங் கொருமுனி வரர்வானேர்
தழைக்கவங் தகுஞ்புரி முருகோனே!
உவப்புறங் குறமகள் மணவாளா!
ஒருத்தலின் சுதைபுணர் திருமார்பா!
அவத்தன்னன்று எனைவிடல் அழகாமோ?
அசட்டுமங் கையர்மயல் தவிராயோ?
சிவப்பரம் பொருள்உத வியபாலா!
திருப்பெருங் துறைஉறை பெருமானே! (56)

உத்தரகோசமங்கை
வெற்பென வேளமுஞ்சு செப்பென வேதிரண்டு
மெத்தென மோடிகொண்ட தனமாதர்
மெய்ப்படு கோலமுஞ்கண் மைப்படு சாலமுஞ்செய்
வித்தையு மேநினைந்து மயலாகி
அற்பகலா அலைந்து கற்பதெ லாம்உலைந்துள்
அற்பழும் மானம்இன்றி அழிவேலே?
அக்கினி ரூபமைந்த! கிர்த்திகை மாதர் தந்த
அற்புத பாலைஉண்ட குமரேசா!
போற்பதி காவல்(ல)இந்தி ரற்குற வேல்னறிந்து
பொய்ப்படு சூர்பினங்க அதிதோ!
புட்பதி ஏறுகொண்டல் அச்சுத னர்மகிழ்ந்த
புத்தமிர் தானசெஞ்செசால் மருகோனே!
உற்பல மோகொடுங்க கீனக்கினை யோ? எனுங்கண்
உத்தமி தேவதந்தி புணர்மார்பா!
உத்தம மாவாங்கொள் உத்தர கோசமங்கை
உற்றினி தாவிருங்க பெருமானே! (57)

திருமயிலை

அயில்ஷத் திடும்இரு விழியாலே,
அமுதொத் திடும்அரு மொழியாலே,
சமிலத்து) எழுதுனை முலையாலே.
தடையுற்(று) அடியனும் மடிவேலே?
கயிலைப் பதிஅரன் முருகோனே!
கடலக் கரைதிரை அருகேசுழ்
மயிலைப் பதிதனில் உறைவோனே!
மகிமைக்கு) அடியவர் பெருமானே! (58)

அறம் இலாதி பாதக வஞ்சத் தொழிலாலே,
அடிய னேண்மெலி வாகிம னஞ்சற்று) இளையரதே,
திறல்கு லாவிய சேவடி வந்தித்து) அருள்கூடத்
தினமு மேமிக வாழ்வ றம் இன்பைத் தருவாயே,
விறல்கி சாசரா் சேனைகள் அஞ்சப் பொரும்வேலா!
விமல மா(து)அபி ராமித ருஞ்சற் புதல்வோனே!
மறவர் வாள்நுதல் வேட்டகொ ஞம்பொற் புயவீரா!
மழிலை மாங்கர் மேவிய கந்தப் பெருமானே! (59)

திருவிழிமிழலை

ஸ்ரீவி வேண்டாமை

எருவாய் கருவாய் தனிலே உருவாய்
இதுவே பழிராய் விளைவாகி,
இவர்போய் அவராய் அவர்போய் இவராய்,
இதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல,
ஒருதாய் இருதாய் பலகோ டியதாய்
உடனே அவமாய் அழியாதே.
ஒருதால் முருகா! பரமா! குமரா!
உயிர்கா எனலை(து) அருள்தாராய்,
முருகா! எனாலை கரமலை(து) அடியார்
முடிமேல் இருதாள் அருள்வோனே!
முனிவோர் அமரோர் முறையோ? எனவே
முதுகுர் உரம்மேல் விடும்வேலா!
திருமால் பிரமா அறியா தவர்சீர்
சிறுவா! திருமால் மருதோனே!
செழுமா மதில்சேர் அழகார் பொழில்சூழ்
திருவீ தியில்வாழ் பெருமானே! (60)

வயலூர்

அருள் வேண்டல்

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரும் உறுகேஞும்,
இசைந்த ஊரும் பெண்டிரும் இளையைம் வளமேவம்
விரிந்த நாடுங் குன் றமும் நிலைனை மகிழாதே,
விளங்கு தீபங் கொண்டுனை வழிபட அருள்வாயே!
குருந்தில் ஏறுங் கொண்டவின் மருக!பெரன் வயலூர்!
குரங்கு (உ)லாவுங் குன் றுறை குறுமகள் மணவளா!
திருந்த வேதங் தண்தமிழ் தெரிதரு புலவோனே!
சிவங்த காலுங் தண்டையும் அழிய பெருமானே.

கந்தர மின்சை

என்னல் பிறக்கவும், என்னல் இறக்கவும்,
என்னல் துதிக்கவும், கண்களாலே
என்னல் அழைக்கவும், என்னல் நடக்கவும்,
என்னல் இருக்கவும், பெண்டிர்வீடு
என்னல் சுகிக்கவும், என்னல் முசிக்கவும்,
என்னல் சலிக்கவும், தொந்தநோயை
என்னல் எரிக்கவும், என்னல் நினைக்கவும்,
என்னல் தரிக்கவும், இங்குநான் ஆர்?
கல்நார் உரித்தனன் மன்னு! எனக்குநல்
கர்ணை மிர்தப்பதங் தந்தகோவே!
கல்லார் மனத்துடன் நில்லா மனத்தவி!
கண்ணு டியில்தடங் கண்டவேலா!
மன்னனை தக்கணை முன் நாள் முடித்தலை
வன்வா ஸியிற்கொளுங் தங்களுபன்
மன்னு! குறத்தியின் மன்னு! வயற்பதி
மன்னு! முவர்க்கொரு தப்பிரானே! (62)

கருத்தினால் விருகுசெய்
கனத்த மோகனமதில்
ஒருத்தன்நான் உனதிரு
உனக்கு நான் அடிமைகள்
பருத்ததோ கையில்வரு
பரக்கவே அயில்றி
திருத்தமா தவர்பணி
திருக்ககவேல் அழகிய

மடமாதர்,
மருளாதே;
.அருளாலே,
புகுவேனே?
மருகோனே!
வயலூரா!
குருநாதா!
பெருமாளே! (63)

மைச்ச ரோருக நச்ச வாள்விழி
மான ரோடே நான் ஆர்? நீயார்? எனுமாறு,
வைத்த போதக சித்த யோகியர்
வானுள் கோனுள் வீணுள் கானுர் அதுபோலே
நிச்ச மாகவும் இச்சை ஆனவை
நேரே தீரா ஊரே பேரே பிறவேன்
நிட்க ராதிகண் முற்பு காதினி
நியே தாயாய் நாயேன் மாயா தருள்வாயே,
மிச்ச ரோருக வச்ர பாணியன்
வேதா! வாழ்வே! நாதா! கிதா! வயலூரா!
வெற்பை ஊடுரு வப்ப டாவரு
வேலா! சிலா! பாலா! காலா யுதமாளி
பச்சை மாமயில் மெச்ச ஏறிய
பாகா! சூரா! வாகா! போகா தனும்வீரா!

பட்டி ஆஸ்பவர் கொட்டி ஆடினர்
பாரு ராகுழ் பேரூ ராள்வார் பெருமாளே! (64)

திருச்செங்காடு

திருவடிக்கிரங்கல்

பந்தாடி அங்கை நொந்தார்ப ரின்து
பைந்தார்பு ஜெந்த
பண்பார்சு ரும்பு பாண்பாடு கின்ற
பங்கேரு கங்கொள் குழல்மைதே,
மந்தார மன்றல் சந்தார மொன்றி
வன்பாத கஞ்செய் முகமைதே,
மண்டாசை கொண்டு விண்டாவி நைந்து
மங்காமல் உன்தன் அடிதாராய்;
கந்தா அ ரன்தன் மைந்தா!வி ளங்கு
கண்ணு!மு குந்தன் மருகோனே!
கண்டோர்பு கழ்ந்த நங்கார்ம டங்கை
கந்தா!அ ரம்பை மணவாளா!
செந்தாத டர்ந்த கொந்தார்க டம்பு
திண்டோள்னி ரம்ப அணிவோனே!
திண்கோட டர்ந்த வெண்கோடு தங்கு
செங்காட மர்ந்த பெருமாளே! (65)

திருக்குற்றுலம்

வேதத்திற் கேள்விஇ லாதது
போதத்திற் காணஞ் ஞதது
வீசத்தில் தூரம்இ லாதது கதியாளர்
வீதித்துத் தேடரி தான்து
ஆதித்தற் காயஞ் ஞதது
வேகத்துத் தீயில்வெ காதது சுடர்கானம்
8

வாதத்துக் கேயவியாதது
 காதத்திற் பூவிய லானது
 வாசத்திற் பேரொளி யானது மநமூறும்
 மாயத்திற் காயம் தாசல
 தீதற்குத் தூரம் தாகிய
 வாழவைச் சற் காரம் தாஇனி அருள்வாயே,
 காதத்திற் காயம் தாகும
 தீதித்தத் தீதிது திதென
 காதற்பட் டோதியு மேவிடு கதிகாணுர்,
 காணப்பட் டேகொடு கேசய்கொடு
 வாதைப்பட் டேமதி தீதக
 லாமற்கெட் டேதடு மாறிட அடுவொனே!
 கோதைப்பித் தாயொரு வேஞுவ
 ரூபைப்பெற் றேவன வேடுவர்
 கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு முருகோனே!
 கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ
 சிலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றுலம்ட லாவிய பெருமானே! (66)

திருக்கழுக்குன்றம்

வேதவெற்பி லேபுனத்தில் மேவினிற்கும் அபிராமி!
 வேடுவச்சி பாதபத்ம மீதுசெச்சை முடிதோய
 ஆதரித்து வேளைபுக்கு மாறிரட்டி புயநேயி!
 ஆதரத்தொடா டாதரிக்க ஆனபுத்தி புகல்வாயே,
 காதுமுக்ர வீரபத்ர காளிவெட்க மசுடாமா
 காசமுட்ட வீசிவிட்ட காலருட்சொ ஒுணமையாள்பால்
 ஒதிவைத்த தாதைகற்க ஒதுவித்த குருநாதா!
 ஒரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே!

திருப்புகழ்
 திருக்செங்கோடு
 அன்பாக வந்து நின்தாள்ப ணிந்து
 ஜம்புதம் ஒன்ற நின்யாமல்
 அன்பால்மி குந்த நஞ்சாரு கண்கள்
 அம்போரு கங்கள் முலிதானும்
 கொங்கேமி குந்து வண்டாடி நின்று
 கொண்டாடி கின்ற சூழலாரைக்,
 கொண்டேநி ணைந்து அன்பேதும் இன்றிக்
 குன்றுமல் உன்தன் அருள்தாராய்
 மன்றுடி தந்த மைந்தா!மி குந்த
 வம்பார்க டம்பை அணிவோனே!
 வந்தேப ணிந்து ணின்றுர்ப வங்கள்
 அன்றேக வர்ந்த வடிவேலா
 சென்றேஇ றைஞ்ச கந்தா!என் முன்பு
 செஞ்சேவல் கொண்டு வரவேணும்
 செஞ்சாவி கஞ்சம் ஒன்றுய்வ ஸர்ந்த
 செங்கோ டமர்ந்த பெருமானே! (68)

திருவடிக்கு அங்பு

புற்புதமள னம அற்பநிலை யாத
 பொய்க்குடில்கு லாவ மஜையானும்,
 புத்திரரும் வீடு மித்திரரும் அன
 புத்திசவி யாத பெருவாழ்வு
 நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாய
 நிட்டையுடன் வாழும் அடியேன்யான்;
 நித்தனின தாளில் வைத்ததொரு காதல்
 நிற்கும்வகை ஒத நினைவாயே;
 சற்பகிரி நாத! முத்தமிழ்வி நோத!
 சக்ரகதை பாணி மருகோனே!
 தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு ஏற
 வைத்த ஒரு காழி மறையோனே!

கற்புவழு வாது வெற்பு அடியின் மேவ
கற்றைமற வாணர் கொடிகோவே!
கைத்ததுசு ரேசர் மொய்த்தகுல கால!
கற்பதரு நாடர் பெருமாளே! (69)

கொடுமுடி

இருவினைப் பிறவிக் கடல்யூந்தி
இடர்கள்பட்டு(அ) இலையப் புகுதாதே,
திருஅருட்கருணை ப்ரபையாலே
திரம்னாக் கதியைப் பெறுவேனே?
அரிஅயற்கு(அ) நிதற்கு(அ) அரியானே!
அடியவற்கு(அ) எளி அற் புதனேயா!
குருனாச் சிவனுக்கு(அ) அருள் போதா!
கொடுமுடிக் குமரப் பெருமாளே! (70)

விராவிமலை

சிவயோகம்

ஐந்து பூதமும், ஆறு சமயமும்,
மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்,
ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும், வெகுஞப!
அண்டர் ஆதிச ராசர மும்சயர்
புண்ட ரீகனும், மேக நிறவனும்,
அந்திபோலுருவானும், நிலவொடுவெயில்காலும்
சந்தர சூரியர் தாழும் அசபையும்,
விந்து நாதமும், ஏக வடிவம்(அ)
தன்சொ ரூபம தாக உறைவது சிவயோகம்;
தங்கள் ஆணவ மாயை கருமம
லங்கள் போயுப தேச குருபர
சம்ப்ரதாயமொ(அ) ஏயுநெறியது பெறுவேனே?

வந்த தானவர் சேஜை கெடிபுக
இந்தர லோகம்வி பூதர் குடிபுக
மண்டு பூதப சாசு பசிகெட
வன்கண் விரிபி டாரி அரகர
சங்க ரா!ஏன மேரு கிரிதலை
மண்டு தூள்ளழ வேலை உருவிய வயலூரா!
வெந்த நிறணி வேணி இருடிகள்
பந்த பாசவி கார பரவச
வென்றி யானச மாதி முறுகுகல் முழுகூரும்
வின்டு மேல்மயில் ஆட இனியகள்
உண்டு கார் அளி பாட இதழிபொன்
விஞ்ச விசுவி ராவி மலைஉறை பெருமாளே!(71)

திருவடிக்கண்பு

சீரான கோல கால நவமணி
மாலாபி ஷேக பார வெகுவித
தேவாதி தேவர் சேவைசெய்முக மலர் ஆறும்
சீராடு வீர மாது மருவிய
காராறு தோரும் நிஞம் வரி அளி
சீராக மோது நீப பரிமள இருதானும்,
ஆராத காதல் வேடர் மடமகள்
சீழுதம் ஊர்வ லாரி மடமகள்
தீகார பூத மாக வஸமிட முறைவாழ்வும்,
ஆராயும் நீதி வேலு மயிலுமெய்
ஞானபி ராம சோதி வடிவமும்,
ஆபாதனேனும்நானும் நினைவது பெறவேணும்,
ஏராரு மாட கூட மதுரையில்
மீதேறி மாறி ஆடும் இறையவர்.
ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொருள் அதிகாரம்

ஈடாய ஊமர் போல வணிகரில்
 ஊடாடி ஆல வாசில் விதிசெய்த
 வீலாவி சார தீர வரதர குருநாதா!
 கூர் ஆழி யால்முன் வீய நினைபவன்
 ஈடேறு மாறு பானு மறைவுசெய்
 கோபால ராய தேயம் உளதிரு மருசோனே!
 கோடாமல் ஆர வார அலைன்றி
 காவேரி யாறு பாடும் வயலியில்
 கோன்டு சூழ்வி ராவி மலைஉறை பெருமாளே!

ஊதிமலை

அருள்வேண்டல்

ஆதிமக மாயி அம்மை தேவசிவ ஞாமகிழ்ந்த
 ஆவடைய மாது தந்த குமரேசா!
 ஆதரவ தாய்வ ருந்தி ஆதிஅரு ஞேசர் என்று
 ஆனும்தனை யேவ ணங்க அருள்வாயே,
 புதமது ஆன ஜங்து பேதமிட வேஅலைந்து,
 பூரணசி வாகமங்கள் அறியாத,
 புண்ணுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேநினைந்து,
 போகம்உற வேவி ரும்பும் அடியேனை,
 நிதயவ தாய்து ரங்க நேசஅரு ளேபு ரின்து,
 நீதிநெறி யேவி ணங்க உபதேச
 கேர்மைசிவ ஞாதி கழ்ந்த காதிலுரை வேதமந்த்ர
 நீலமயில் ஏறி வந்த வடிவேலா!
 ஒதுமறை ஆக மஞ்சொல் யோக மதுவே புரிந்து
 ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைதீர,
 ஊனும்துயி ராய்வ ளர்ந்து ஒசைஉடன் வாழ்வுதங்க
 ஊதிமலை மீது (உ)க்த பெருமாளே! (73)

விநாயகமலை

அர்ச்சனை

சரவண ஐராதா! நமோநம, கருணைய தீதா! நமோநம,
 சததள பாதா! நமோநம, அபிராம!
 தருஷச காயா! நமோநம, நிருபநல் ஹரா! நமோநம,
 சமதள ஊரா! நமோநம, சகதீச!
 பரமசௌ சூபா! நமோநம, சரபதி பூபா! நமோநம,
 பரிமள நீபா! நமோநம, உமைகாளி,
 பகவதி பாலா! நமோநம, இகபர மூலா! நமோநம,
 பவருஷ சீலா! நமோநம, அருள்தாராய்;
 இரவியும் ஆகா சழுமியும் மதியமும், வாழ்வா கவானவர்
 எவர்களும் ஈடே ற, ஏழ்கடல் முறையோ? என்று)
 இடர்ப்பட, மாமே ருபுதர மிடிபடவேதா, நிசாசர
 இகல்கெட, மாசே ணைமேல் அயில் விடுவோனே!
 மரகத ஆகார வாயனும் இரணிய ஆகார வேதனும்
 வசனனும் ஆகா ராசனும் அடிபேண,
 மயிலுறை வாழ்வே விளாயக மலைஉறை வேலாமகீதர!
 வனசரர் ஆதா ரம் ஆகிய பெருமாளே! (74)

வள்ளிமலை

அல்லிவிழி யாலும் முஸ்லை நகை யாலும்
 அல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்,
 அள்ளாஇனி தாகி நள்இரவு போலும்
 உள்ளவினை ஆரத் தனமாரும்,
 இல்லும் இளை யோரும் மெல்லஅய லாக
 வல்லஞ்சை மாயச் சமனுரும்,
 எள்ளினன (து) ஆவி கொள்ளை கொள்ள நாளில்
 உய்யஞ்சு சீபொற் கழல்தாராய்;

தொல்லீமறை தேடி இல்லை நாதர்
 சொல்லும் உபதேசக் குருநாதர்!
 துள்ளிவினை யாடு புள்ளிடழை மேவி
 வெள்ளிவண மீதுற்று) உறைவோனே!
 வல்அசரர் மாள நல்லசுரர் வாழு
 வல்லவைடு வேலைத் தொடுவானே!
 வள்ளி படர் சாரல் வள்ளிமலை மேவி
 வள்ளி மணவாளப் பெருமானோ! (75)

யாத்ரகிரி

தவள மதியம் ஏறிக்குங் தணலாலே;
 சரச மதனான் விடுக்கும் கணியாலே,
 கவன மிகவும் உறைக்கும் குபிலாலே,
 சுருதி யிகவுமயக்கம் படவோநான்
 பவள நிகரும் இதழ்ப்பைப் புரமானின்
 பரிய வரையை நிகர்க்குங் தணமேவும்
 திவஞு மணிகள் கிடக்கும் திருமார்பா!
 திகழு மணிலின் மலைக்கண் பெருமானோ! (76)

தேவஞார்

வணக்கம்

காணே ணுதது, உருவோ(டு) அருவது,
 பேசா ணுதது, உறையே தருவது,
 கானு சான்மறை முடவாய் சிறைவது, பஞ்சபூதங்
 காய பாசம தனிலே உறைவது,
 மாய மாய்டல் அறியா வகையது,
 காய மானவர் எதிரே அவரென வங்குபேச

திருப்புகழ்

பேணே ணுதது, வெளியேம் ஒளியது,
 மாயார் அயன் அறியா வகையது,
 பேத பேதமொ ஞைகாய் வளவது, விஞ்சுநாதப்
 பேறு மாகலை துரியா துரியவ
 தீத மானது, விஜையேன் முடிகவப்
 பேறு மாயருள் நிறைவாய் வினைவது, ஒன்றக்கேய,
 வீணே ணுதென அமையா தசரரை
 நாறி யேஉயிர் நமனீ கொளுஞன
 வேல்கடாவியகரனே! உமைமுலை ண்டகோவே
 வேத நான்முக மறையோ ஹெநுட்டினை
 யாடி யேசுடு மியிலே கரமோடு
 வீரமோதனை அழகா! குறவர்கு நிஞ்சனைடே
 சேணே ணுயிடும் இதண்டேல் அரிவையை
 மேவி யோயல் கொளலீ லைகள்செய்து
 சேரா நாடிய திருடா! அருள்தரு கந்தவேளே!
 சேரா ணுவகை வெளியே திரியுமெய்ஞ
 ஞான யோகிகள் உளமே உறைதரு
 தேவஞார்வரு சூமாரா! அமரர்கள் தம்பிரானே!

கருஷுர்

மதியால் வித்தகனுகி, மனதாஸ்தத் தமனுகிப்,
 பதிவாகிச் சிவஞான பரயோகத் தருள்வாயே;
 நிதியே! நித் தியமே! என் விஜைவே! நற்பெருளாயோய்!
 கதியே! சொற் பரவே. வே! கருஷுரிற் பெருமானோ! (78)

திருப்புகழ்

பொது
தரிசனம்

புகுதாதே,
அலையாதே,
பொருளாலே,
தருவாயே,
பொருளோனே!
கடலோனே!
தமிழோனே!
பெருமானே! (80)

பிறவிஅலை ஆற்றினிற்
பிரகிருதி மார்க்குற்ற(று)
உறுதிகுருவாக்கியப்
உன்துபத காட்சியைத்
அறுசமய சாத்திரப்
அறிவினாறி வார்க்குணக்
குறுமுனிவன் ஏத்துமுத்
குமரகுரு கார்த்திகைப்

இத்தரணி மீதிற்
எத்தரொடு கூடிடக்
முத்தமிழழுத் தீத்
முத்திஅடி யேனுக்கு)
தத்துவமெய்ஞு ஞானக்
சத்தசொரு பா!புத்
நித்யக்ரு பாநற்
நிர்த்த ஜெக்சோதிப்

பிறவாதே;
கலவாதே;
தளராதே;
அருள்வாயே;
குருநாதா!
தமுதோனே!
பெருவாழ்வே
பெருமானே! (81)

முத்தி

பத்தியால் யான்னுணைப்
பற்றியே மாதிருப்
முத்தனு மாறெணைப்
முத்தியே சேர்வதற்கு)
உத்தமா தானசற்
ஒப்பிலா மாமணிக்
வித்தகா! ஞானசத்
வெற்றிவே லாயுதப்

பலகாலும்
புகழ்பாடி,
பெருவாழ்வின்
அருள்வாயே;
குணர்நேயா!
கிரிவாசா!
தினிபாதா!
பெருமானே! (82)

முருகன் திருப்புகழ்மாலை

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

முத்தார் சூடுங் கொத்தலர் குழலியர்
பார்த்தால் வேலூங் கட்கழும் மதன்விடு
போர்க்கார் நீடுங் கட்சர மொடுநமன் விடுதாதும்,
போற்றுய் நாளுங் கைப்பொருள் உடையவர்
மேற்று ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
மூட்டா மாயக் கற்றமை விழியினர் அழுதாறல்
வாய்த்தார் பேதஞ் செப்புபொய் விரகியர்
நோற்றே நூலின் சிற்றிடை இடைப்பட
வாட்டாய் வீசுங் கர்ப்புரம்குமதம் அகிலாரும்
மாப்பு ணாரங் கச்சணி மூலையினர்
வேட்டு ணுகங் கெட்டனன் உனதுமெய்
வாக்கால் ஞானம் பெற்றனி வழிபட அருளாயோ?
ஆத்தாள் மால்தங் கைச்சிக னிகைஉமை
குத்தா டானாந் தச்சிவை திரிபுரை
யாட்பேய் முதஞ் சுற்றிய பாரிரவி புவனேசை
ஆக்கா யாவும் பற்றியெ திரிபுற
நோக்கா ஏதுங் செற்றவன் திருவிளை
யாட்டால் ஈசன் பக்கமதுறைபவள் பெறுசேயே,
ஏத்தா நாளுங் தர்ப்பன செபமொடு
நீத்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர
யாழ்ப்பாராயுஞ்சொற்றமிழுள்கருமுருகோனே!
ஏற்போர் தாம்வங் திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாழ்ப்பாய் வீசும் பொற்ப்ரபை நெடுமதின்
யாழ்ப்பா ணுயன் பட்டின மருவிய பெருமாலே!

தேன் இயல்சொற்கனிமாதர்சேவதைனீக்கருதாதே
யான் எனதற்றிடுபோதம் யானறிதற்கருள்வாயே;
வானவருந்து(கு)அரசான வாசவனுக்கிணியோனே!
ஆணைமுகந்து(கு) இளையோனே! ஆறுமுகப் பெருமானே!

துள்ளுமத் வேள்கைக் கணியாலே,
தொல்லைநடு நிலக் கடலாலே,
மெள்ளவரு சேர்லைக் குயிலாலே,
மெய்த்ருகு மாஜைத் தழுவாயே;
தெள்ளுதமிழ் பாடத் தெளிவோனே!
செய்ய குமரேசத் திறலோனே!
வள்ளல்தொழு ஞானக் கழலோனே!
வள்ளிமண வாளப் பெருமானே! (84)

இசைந்த ஏறுங், கரிடுரி போர்வையும், எழில்நிறும்,
இலங்கு நாலும், புவி அகள் ஆடையும், மழுமானும்,
அசைந்த தோடும், திங்களும் மாலையும், முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் அருளிய குருநாதா!
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனைவோனே!

உகந்த பாசக் கழிஞ்சூடு தூதர்கள் நலியாதே,
அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலூம் புயமிசை மேவிய பெருமானே!

கலந்த மாதும் கண்களி உறவரு புதல்வோரும்,
கலங்கி டாரென்(று) இன்பமு றலகிடை கவிமேலி
உலங்காயங் கொண்டுளம் உறுதுயர் உடன்மோத
உகந்த பாதந் தந்துணை உரைசெய அருள்வாயே,
மலர்ந்த பூவின் மங்கையை மருவரி மருகோனே!

மறஞ்செய் வார்தம் வஞ்சியை மருவிய மணவாளா!
சிலம்பினேதுங் கிண்கிணி திசைதொறும் ஒலிவீசச்
சிவந்த காலுங், தண்டையும் அழகிய பெருமானே!

மனைமக்கள் சற்றம்
வலையைக்கடக்க
விணையிற்செருக்கி
விழுக்கி றைத்து
சுணையைக்கக்கி
சொருபக்கு றத்தி
தினநற்ச ரித்திரம்
சிறைவெட்டி விட்ட

எனுமாயா
அறியாதே
அடிநாயேன்
விடலாமோ?
விளையாடு
மணவாளா!
உளதேவர்!
பெருமானே! (87)

காதி மோதிவா தாடு நால்கற்
காச தேடிச யாமல் வாழப்
மாது பார்க்கவாழ் வே! ஏ னுகெக்
மாறி லாதமா காலன் ஊர்புக்கு அலைவாரே!
நாத ரூபமா நாதர் ஆகத்து உறைவோனே!
நாக லோகம் ஈரேழு பாருக்கு உரியோனே!
தீதி லாத வேல்வீர! சேவற் கொடியோனே!
தேவ தேவ! தேவாதி தேவப் பெருமானே! (88)

பொன்னை விரும்பிய
புஞ்சமை விரும்பியே
என்னை விரும்பினி
எண்ணை விரும்பவும்
மின்னை விரும்பிய
மெய்யின் விரும்பிய
அன்னை விரும்பிய
அண்மி விரும்பிய

பொதுமாதர்
தடுமாறும்
ஒருகால்நின்
அருள்வாயே;
சடையாளர்;
குருநாதா!
குறமாஜை;
பெருமானே! (89)

வ

சேந்தனை

அருளிய

திருவிடைப்பா

மாலூலா மனந்தங் தெங்கையிற் சங்கம்
வவ்வினான் மலைமகன் மதலை

மேலூலாங் தேவர் குலம்முழு தாஞ்சு
குமரவேள் வள்ளிதன் மணைளன்

சேலூலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியிற்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற

வேலூலாங் தடக்கை வேந்த னென் சேந்தன்
என்னுமென் மெல்லியல் இவனே!

(1)

பரிந்தசெஞ் சுட்ரோ? பரிதியோ? மின்னே?

பவளத்தின் குழவியோ? பசும்பொன்
சொரிந்த சிந்துரமோ? தூமணித் திரனோ?

சந்தரத்து அரசித் என்ன த
தெரிந்தவை நிகர்வாழு திருவிடைக் கழியிற்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற

வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொன்
மையல்கொண்டு ஜூயிரும் வகையே.

(2)

கோவிலைப் பவளக் குழமணக் கோலக்

குழாங்கள்சூழ் கோழிவெல் கொடியோன்
காவனாற் சேனை என்னக்காப் பவன் என்

பொன்னைமே கலைகவர் வானே
தேவிநல் கலைவன் திருவிடைக் கழியில்

திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தாவிநல் பீவி மாமயில் ஊருஞ்
சுப்பிர மண்ணியன் தானே.

(3)

வ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகன் அர்ச்சனை

108

புராணமும் பிறவும்

ஓயிரு முகங்கள் போற்றி; முகம்பொழி கருணை போற்றி;
ஏவருங் துதிக்கக் கின்ற ஈராறு தோன் போற்றி; காஞ்சி
மாஅடி வைகுஞ் செவ்வேள் மராடி போற்றி; அன்னன்
சேவலும் மயிழும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி; போற்றி;

பன்னிரு காத்தாய் போற்றி; பசும்பொன்மா கவிலாய்; போற்றி;
முன்னிய கருணை ஆறு முகப்பரம் பொகுணை, போற்றி;
கன்னியர் இருவர் நீங்காக் கருணைவா ரிதியே! போற்றி;
என்இரு கண்ணே! கண்ணூன் இருக்குமர மணியே! போற்றி;

உலகத்தின் முதலாய் சின்ற ஒருதனீப் பொருளே! போற்றி;
கலைகட்கும் உணர் ஒண்ணைக் கருணைவா ரிதியே! போற்றி;
மலைவிற்கைப் பெருமரன் கண்ணில் வந்தமர மணியே! போற்றி;
புலமைக்குத் தலைமை ஆன புண்ணியா! போற்றி; போற்றி;

முந்திய பொருள்கள் எல்லாம் பிச்தமுக் தன்னாய்! போற்றி;
பிந்துறு பொருள்கள் எல்லாம் முந்தப்பிச் தழவாய்! போற்றி;
மந்திரப் பொருள்கள் எல்லாம் வழுத்தும் மந்திரதாய்! போற்றி;
வெந்திறப் படைகள் எல்லாம் வியத்தகும் படையாய்! போற்றி;

பன்னிரு விழிகள் போற்றி; பன்னிரு கரங்கள் போற்றி;
பன்னிரு புயங்கள் போற்றி; பாதபங்கயங்கள் போற்றி;
பன்னிய வடிவேல் போற்றி; பசாகையாஞ் சேவல் போற்றி;
பன்னியர் இருவர் போற்றி; பணிமயில் போற்றி, போற்றி.

கருமலைப் பரனே! போற்றி; கருணையங் கடலே! போற்றி;
ஒருதனிக் கடவுள் போற்றி; உமைஅருள் புதல்வரி! போற்றி;
அரிதிரு பருகா! போற்றி; ஆரணப் பொருளே! போற்றி;
திருஅடிக் கமலம் போற்றி; திருக்கைவேல் போற்றி, போற்றி.

கந்தநா யகனே போற்றி; கடவுள்மா யணயே! போற்றி;
சிந்தைநோய் தீர்த்தாய் போற்றி; தேவரைக் காத்தாய் போற்றி;
வந்தருள் வரதா! போற்றி; யயில்அயில் உடையாய் போற்றி;
செந்தமிழுக் குருவே! போற்றி; சிற்டா! போற்றி, போற்றி.

சிவமே போற்றி; சிர்சபமேர்க் கெல்கா! போற்றி; கேள்வரி
தவமே! போற்றி; விண்வெளகத் தலைவா! போற்றி; என்போல்வார்
பவமே ஒழிக்க வந்தருளும் பதியே! போற்றி; அங்காளில்
அவமே பொடித்த பழநிமலை அண்ணு! போற்றி, போற்றியே.

கந்த!நம; ஐந்துமுகர் தந்தமுரு கேச!ய; நங்கூடமைதன்
மைந்த!நம; பன் ஞரு புயத்த!ய; சீபமலர் மாலையை யங்
தந்தை!நம; ஆறுமுக ஆதி!நம; சேதி!ய; தம்பரமதாம்
எந்தை!நம; என்ற மதிலையேம்!ய; குமரா!ய; என்ற தொழுதார்.

நண்ணிவர்க்கு தீவியாய்! ஓலம்; னானா யகனே! ஓலம்;
பண்ணவர்க்கு இறையே! ஓலம்; பரஞ்சடர் முதலே! ஓலம்
எண்ணுதற்கு அரியாய்; ஓலம்; மாவையும் படைத்தாய்! ஓலம்;
கண்ணுதல் பெயூரன் ஸ்லும் கடலே! ஓலம்; ஓலம்;

தேவர்கள் தேவே! ஓலம்; சிறந்த சிற்பரனே! ஓலம்;
யேவலர்க்கு இடியே! ஓலம்; வேற்படை விமலா! ஓலம்
பாவலர்க்கு எளியாய் ஓலம்; பன்னிரு புயத்தாய்! ஓலம்,
ஸுவரும் ஆகினின் ற ஆர்த்தியே! ஓலம்; ஓலம். (12)

கந்தா! சரணம்; மயில்வேற்செங்கரனே! சரணம்; கரமரி
மைந்தா! சரணம்; செந்திருமான் மருகா! சரணம்; வறியேன்தன்
கிந்தாகுலங்கீச்த அருள்செய்யும்சேயே! சரணம் எனைக்காக்கும்
எந்தாய்! சரணம்; பழநிமலை இறைவா! சரணம் சரணமே.

கூர்வேல்வாழி; தேவர்தொழும் குமாங்வாழி; கடனமயில்
சீமான் வாழி; வலனுயர்த்த சேவல்வாழி; வள்ளிதெய்வப்
பெருமான் வாழி; பேசரியபெரிபோர்வாழி; செஞ்சால்
ஆர்வண் பண்ணைப் பழநிமலை அப்பன்வாழி; வாழியே.

துய்யதோர் மறைகளாலும் ததித்திடற்கு அரிய சுவலேன்
செய்யபேர் அடிகள் வாழ்க; சேவலும் மயிலும் வாழ்க
வெய்யசூர் மார்பு கிண்ட வேற்படை வாழ்க; அன்னன்
பொய்தில்சீர் அடியார் வாழ்க; வாழ்க்குப் புவனமெல்லாம்.

ஆற்று தடந்தோள் வாழ்க; அறமுகம் வாழ்க; வெற்பைக்
சூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க; குக்குடம் வாழ்க; செவலேள்
ஏறிய மஞ்ஞஞ வாழ்க; யானைதன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளிவாழ்க; வாழ்க்கீர் அடியார் எல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
புராணம்

அருவழும் உருவமாகி அநாதியாய்ப்பலவாய்ஷன்றூய்ப் பிரமாய் நின் றசோதிப் பிழும்பதோர் மேனிஆக, கருணைகூர்முகங்கள் ஆறங்கரங்கள்பன்னீரன் உங்கொண்டே ஒருதிருமுருகன் வந்தாங் சுதித்தனன் உலகம்தய்ய.

முழுமதி அன்ன ஆறு முகங்களு முங்கான் காகும் விழிகளின் அர்ணும் வேதூம்வேஹுளபடையின்சிரும் அழியகரம்பாராறும், அண்மணித்தண்டைஆர்க்கும் செழுமலர் அடியுங்கண்டான், அன்தமைசேப்பற்பாற்றே.

முண்டக மலர்ந்த தன்ன மூஇரு முகமுங் கண்ணும் குண்டலநிறையுஞ்செம்பொன் பாலியுங்கோலமரபும் எண்டரு கரம்ச ராறும் இலங்கெழிற் படைகள் யாவும் தண்டையுஞ்சிலம்பும் ஆர்க்கும்சரணமுங்தெரியக்கண்டான்.

மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான், முக்கண்கு மரணவந்தான். மேவெலர்மடங்கல்வந்தான், வேற்படைவீரன் வந்தான் ஏவருங்கெரிதல் தேற்று திருந்திடும் ஒருவன் வந்தான் தேவர்கள் தேவன் வந்தான், என்றன சின்னம்னல்வரம்.

விரிஞ்சன்மால் தேவராலும் வெற்கரும் விறலோனகிப்-பெருஞ்சூரர் பதமும்வேத ஒழுக்கமும் பிறவமாற்றி அருஞ்சிறை அவர்க்குச்செய்த அணைக்கோன் ஆவ்கொன்வரன் பரஞ்சுடர்உருவாய்வந்த குமரனை ப்பணிதல்செய்வாய்.

புன் நெறி அதனிற்செல்லும் போக்கினைவிலக்கிமேலாக நல்லநெறி ஒழுக்செய்து நவைஅறு காட்சிநல்கி என்னையும் அடிய னக்கி இருவினை நீக்கி ஆண்ட பண்ணிருதடங்கோள்வள்ளல் பாதபங்கயங்கன்போற்றி.

மாண்யயின்வலியோன் ஆகி மான் முதலோரைவெக்கேற ஆயிரத்தோரெட்டண்டம் அரசுசெய்துகநாற்றெட்டுக் காயமது அழிவின்றூகிக் கடவுளர்க் கலக்கண்செய்த தீயசூர் முதலைச்செற்ற சூரமன் தாள் சென்னிவைப்பாம்.

அந்திப்போதழத்தேவதித்தராஞ்சு வழித் தணைவராகுஞ்சோகைவ வந்திப்போர்க்கேன்த்தபடிமயிலைறி அயிலெடுத்து வருஞ்செவ்வேனை சங்கிப்போசமலர்க்கொரித்வரம் புகழ்ச்சிக்கேவோவங்கமலத்தராஞ்சுதோ சிர்திப்போமாதவினூல்கமது பழவினைகள் எல்லாம்சிந்திப்போடும். [ஞும்

மறைகளின் முடிவால்வாக்கால் மனத்தினூல்அளக்கொண்மென் கிறவுடன் யாண்டுமாகி நின்றிடு நிமலமூர்த்தி அறு முகஉருவாய்த்தோன்றி அருளொடுசாவணத்தின் வெறிகமழுகமலப்போதின்வீற்றிருஞ்தருளி நுனே

கோலமாமஞ்சஞ்சுதன்னிற் குலவியகுமரன் தன்னைப் பாலவர்கள் ரிருஞ்சேன்; அங்கள்பரிசிவை உணர்க்கிடென்யான் மால் அயன் தனக்கும்வரை வானாவர்தமக்கும்யார்க்கும் மூலகாரணமாய்வின்ற மூர்த்திஇமழுர்த்தியன்றே?

சீர்க்குமரேசன்கொண்டதிருப்பெருவடிவச்தன்னில் ஏர்க்குறும்ஒளியிடுஞ்சிரும் இளமையும்எழுங்கள்லாம் ஆர்க்குள? உலகில் அம்மா! அற்புதத்தோடும்பல்கால் பார்க்கினும்தெவிட்டிற்றில்லை இன்னும்என்பர்வைதானும்

ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாம் திரண்டு (து) ஒன்றுகி
மேயினை வினாஞ்செவேள் விமலமாம் சரணங்தன்னில்
தூயநல்லழி லுக்கு ஆற்று துன் றிடின் இளையதொல்லேண்
மாயிருவடிவிற்குள்ளாம் உவமையார்வகுக்கவல்லர்?

சூழுதல்வேண்டும் தாழ்கள்; தொழுதிடல்வேண்டும் அங்கை
தாழுதல்வேண்டும் சென்னி; துதித்திடல்வேண்டும்தாலு
ஆழுதல்வேண்டும் திமை, அகன் றுதான் இவற்காளை
வாழுதல்வேண்டும் நெஞ்சம்; தடுத்த துமானம் ஒன்றே

னூரிலான்; குணம்குறியிலான், செயலிலான் உரைக்கும்
பேரிலான், ஒருமுன் னிலான், பின் னிலான், பிறிதேர்
சாரிலான், வரல்போக்கிலான் மேவிலான், தனக்கு
நேரிலான், உயிர்க் கடவுளாய் என் நுளே நின்றுன்.

சசனோ அவன் ஆடலால் மதலை ஆயினான் காண்,
ஆசிலா அவன் அறுமுகத் துண்மையால் அறிநி,
பேசில் ஆங்கவன் பரநெடு பேதகன் அல்லன்,
தேசலா அவன் மணியிடைக் கதிர்வரு திறம்போல்.

எங்க னும்பணி வதனங்கள், எங்கனும் விழிகள்,
எங்க னுங்திருக் கேள்விகள், எங்கனும் கரங்கள்,
எங்க னுங்திருக் கழல்அடி எங்கனும் வடிவம்,
எங்க னுஞ்செறிந் தருள்செயும் அறுமுகத் திறைக்கே.

வ

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
பிள்ளைத்தமிழ்

திருச்செந்தூர்
(பகழிக்கூத்தர்)

கத்துங் தரங்கம் ஏடுத்தெறியக்
கடுஞ்சூல் உளைந்து வலம்புரிகள்
கரையிற் தவழ்ந்து வாலுகத்திற்
கான்ற மணிக்கு விலைஉண்டு,
தத்துங் கரட விகடகட
தந்திப் பிறைக்கூன் மருப்பில்விலை
தரளங் தனக்கு விலைஉண்டு,
தழழுத்துக் கழுத்து வளைந்த மணிக்
கொத்துங் சுமங்க பசஞ்சாலிக்
குளிர் முத்தினுக்கு விலைஉண்டு;
கொண்டல் தருநித் திலங்தனக்குக்
கூறுங் தரமஉண்டு; உன் கனிவாய்;
முத்தங் தனக்கு விலைஇல்லை;
முருகா! முத்தங் தருகவே;
முத்தஞ் சொரியுங் கடல் அலைவாய்
முகலவா! முத்தங் தருகவே.

(1)

எள்அத் தணைவங்டு (து) உறுபுகிக்கும்
இரங்கிப், பரங்து, சிறுபண்டி
எக்கிக் குழழுந்து, மணித்துவர்வாய்
இதழைக் குவித்து, விரித்தழுது
துள்ளித் துடித்துப் புடைபெயர்ந்து,
தொட்டில் உதைந்து, பெருவிரலைச்
சுவைத்துக், கடைவாய் நீர்ஒழுதத்,
தோளின் மகரக் குழழுதவழி,

மெள்ளத் தவழ்ந்து, குறுமூரல்
வினைத்து, மடியின் மீதிருந்து,
விமிப்பி, பொருமி, முகம்பார்த்து,
வேண்டும் உமையாள் களபழுலை
மள்ளத் தழுதுண்டு, அகமசிழ்ந்த
மழலைச் சிறுவா! வருகவே,
வளருங் களபக் குரும்பைழுலை
வள்ளி கணவா! வருகவே.

(2)

பேரா தரிக்கும் அடியவர்தம்
பிறப்பை ஒழித்துப், பெருவாழுவம்
பேறுங் கொடுக்க வரும்பின்னைப்
பெருமான் என்னும் பேராளா!

சேரா நிருதர் குலகலகா!

சேவற் கொடியாயில் திருச்செந்தூர்த்
தேவா! தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வா! என்றுன் திருமுகத்தைப்
பாரா மகிழ்ந்து, மூலத்தாயர்
பரவிப் புகழ்ந்து, விருப்புடன் அப்
பா! வா, வா, என் று உணைப்போற்றப்
பரிந்து மகிழ்ந்து வரஅழைத்தால்
வாராது இருக்க வழக்குண்டோ?

வடிவேல் முருகா! வருகவே,
வளருங் களபக் குரும்பைழுலை
வள்ளிகணவா! வருகவே.

(3)

வைத்தீஸ்வரன் கோயில்
(குமரகுருபரசவாமிகள்)

பைந்தன் கமல வட்டவணைப்
பாவை அணையார் பூவிரியும்
பசுமென் குழற்கூட்ட தகிற்புகையின்
படலழுட முடைநறவின்

கங்கம் பொதிந்த செந்துவர் வாய்க்
கடைசி மகளிர் செந்தெலைப்பைங்
கன்னைல் எனவுங் கன்னலைப்பூங்
கழுகம் எனவும் கடைக்கூடாத்
தங்கம் கருத்துக் கமைந்தபடி
சாற்றிச் சாற்றி முழுமாயச்
சலதி மூழ்கித் தமோறுஞ்
சமயத் தவர்போல் தலைமயங்கும்
அந்தண் பழனக் கந்தபுரிக்கு
அரசே! வருக, வருகவே,
அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த
அழுதே! வருக, வருகவே.

(4)

திருவிஞ்சை

(மார்க்கச்சாயதேவர்)

உருகா மனமுஞ், சிவஞானம்
உணரா அறிவும், உன துபுகழ்
ஒதா நாவும், ஒதக்கேட்டு
உவங்தே இனிய நதிபோலப்
பெருகா விழியும், உடையேணைப்
பிறவிக் கடவில் வீழுமாமல்
பேணி எடுத்திங்கு என துள்ளம்
பிரியா விரிஞ்சைப் பதிவாழும்
முருகா! வருக, சதுரவேத
முதல்வா! வருக, வினைதீர்க்கும்
முனைவா! வருக, மலராறு
முகவா! வருக, திருமாவின்
மருகா! வருக, மயிலேறு
மன்னு! வருக! அடியார்கள்
வாழ்வே! வருக, தெய்வசிகா
மணியே! வருக; வருகவே.

(5)

கண்ணால் உனது திருஅடியைக்
கண்டு, ஆகரவ பெருகிஇரு
கையால் தொழுதுஉன் திருக்கோயில்
காலால் வளர்ச்செய்து உன துபுகழ்
பண்ணால் உருகிப் புகழ்ந்து, கண்ணீர்
பாயா எணையுங் தாயாகப்,
பரிந்து வளர்க்கும் பெருங்கருணை
படைத்து விரிஞ்சைப் பதிவாழும்
அண்ணால் வருக; உலகமுழு து
ஆண்டாயி! வருக; கதிதரும்எம்
ஐயா! வருக, அறமுக
அப்பா! வருக, விளங்குகதிர்
வண்ணை! வருக, மய்லேறும்
அண்ணை! வருக, அடியார்கள்
வாழ்வே! வருக, தெய்வசிகா
மணியே! வருக, வருகவே.

(6)

தேவே! வருக, திருவிரிஞ்சைச் சேயே!
வருக, தெவ்டாத
தேவே! வருக, சுவை அழுதத்
தெளிவே! வருக, கதிகொடுக்குங்
காவே! வருக, பெருங்கருணைக்
கடலே! வருக, கலைபொழியுங்
காரே! வருக, மரகதத்தின்
கண்ணே! வருக, விண்ணேநூர்கள்
கோவே! வருக, பெரியகுணக்
குன்றே! வருக, உபதேச
குருவே! வருக, சிவஞானக்
கொழுந்தே! வருக, ஒருகரத்தின்
மாவேல் எடுத்த பரப் பிரம
வடிவே! வருக, அடியார்கள்
வாழ்வே! வருக, தெய்வசிகா
மணியே! வருக, வருகவே.

(7)

வங்கத் தரங்கக் கடலன்று,
மாயக் கிரவுஞ்ச சிரி அன்று,
வானத்துயரும் மாஅன்று,
மருவார் உறையும் பதி அன்று,
துங்கத் தசரர் முடிஅன்று,
தொலையா அமரர் சிறைஅன்று,
துரக்க கொடுமா முகிஅன்று,
தொழுவார் பிறவித் துயரன்று,
சங்கத் தவனும் மலரோ னுங்
தவளா சலத்தில் வருவோ னும்
சரணஞ் சரணம் எனும்புதிய
தண்டை முழங்குஞ் சிறுதாளால்
அங்கைக் கதிர்வேல் உடையோனே!
அடியேஞ் சிற்றில் அழியேலே,
அரசே! விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே!
அடியேஞ் சிற்றில் அழியேலே.

(8)

திருத்தணிகை

(கந்தப்பதேசிகர்)

கன்னற் குதலைச் செங்கனிவாய்க்
கலச முலைப்பெரற் கடைசியர்தங்
கருங்கண் மலரைப் பூந்தடத்திற்
கமலத் தருகு முறுக்கனிமும்,
நன்னார்க் குவளை எனஅறுகால்
நாடிப் பெடையி நெடுஞ்சமுலும்,
நகைத்தண் தரளம் பொழிநிலவால்
நறும்பூங் குழுதம் வாய்விரியும்,

11

பின்னற் குழலை மேகம்எனப்
பெருகுங் களிமா மயில் அகவும்,
பிறழும் வளைக்கை கஞ்சம்எனப்
பிரியா(து) அனங்கள் உவங்துச்சுறும்,
வண்ணப் பலோகும் செருத்தனிகை
வாழ்வே! வருக, வருகவே!
மலீலயான் உதவும் உடையாள்கண்
மணியே! வருக, வருகவே.

(9)

திருப்போந்த (சிதம்பரசவாமிகள்)

பூவே! பூவிற் பரிமளை மே! அப்
பூநிகறை சுலைகறவே!
பொங்குங் கடலே! கடலில் உதித்தெசமு
புனிதத் தெள்அழுதே!
காவே! காளிற் கொஞ்சும் பஞ்ச
வனக்கடவுட் கிளியே!
கண்ணே! கண்ணாறு பாவாயி! பூவாயி!
கனியே! கனிரசமே!
தேவே! தேவர் சிரோமணி யே! என்
சீர்உழிரே! உழிரிற்
செம்பொரு ளே! அரு ளே! முழு மணியே!
மணியிற் தேசிகமே!
மூவா மறையே! மறையின் பொருளே!
முத்தங் தந்தருளே!
முத்தமிழ் நற்சம ரப்பதி நாயக!

(10)

கருத்தே புகுங்கு கதிகாட்டும்
கண்ணே! வருக; மெஞ்ஞானக்
கரும்பே! வருக, கருணைபொழி
காரே! வருக; ஆனந்தப்

பெருக்கே! வருக, யாங்கள் பெறும்
பேறே! வருக; மறைசொல்கினிப்
பின்னாயி வருக, பிளங்குதெய்வப்
பெம்மான்! வருக; குறமடங்கை
தருக்கே! வருக; மிடிஅகற்றுங்
தருக்கே! வருக; மன்பதைக்கோர்
தஞ்சே! வருக; எமைஅளிக்குங்
தாயே! வருக, பவப்பினிக்கு
மருக்கே! வருக சமரபுரி
வாழ்வே! வருக, வருகவே!
மணங்கிள் சிரமெய்ப் பொருளான்
வள்ளல், வருக, வருகவே.

(11)

தேமாங் கனியின் அடுப்பு அமைத்துத்
திகழ்வன் கழிக்க வலம்புரியில்
செங்கென் உலைப்பெய்(து) அரவுங்கன்
செழுமா மணிவெங் கணன்மூட்டிப்
மூமா தளையின் விதைஅரிசி
புகட்டிச் சமைத்துக் கதலிமடல்
பொங்கப் பிழியும் அதன்கனியும்
பொருந்த அளவிக் கறிஅட்டுக்
காமா தவிப்பும் பந்தரிடைக்
கயற்கண் ஆயம் இழைத்த வண்டல்
கருதும் புவன கோடினல்லாம்
கரந்தும் படைத்தும் காக்கும்ஒரு
சீமான்! உனக்கோர் இலக்கோசொல்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே,
தேரூர் வீதிப் போரூரா!
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

(12)

திருப்பலை
(பண்டாரத்தையா)

வெண்சா மணர்போற் பலவிதமாய்
விரிந்த மனத்தின் கருவிளல்லாம்
வெவ்வேறுகப் பசுத்தறிச்த
விநயம் அறிந்கங்கு(உ)னைஅறிந்து
கண்சாறு ஒழுக விமிமிவிமிக
கரைய அழுது கசிந்தூருகிக்
களித்துச் சிரித்துக் குதித்தாடிக
கவினுக் குழறத் துதித்திடுவொர்
எண்சாண் உடம்பும் இனிக்க மகிழ்ந்து
எங்கும் பெருகி அலைமோதி
இரண்டு வினையின் கரைகள் கடந்து
எழுந்த பரமா னந்தமனனும்
வண்சா கரத்தில் உதித்த சுதை
மருங்கே! வருக, வருகவே,
வரதச் சரத்த திருமலையின்
மழிலைக் குழவி! வருகவே!

(13)

வ.
திருவருட்பா

(இராமவிங்கசவாமி)

முடியா முதலே! சரணம், சரணம்,
முருகா! குமரா! சரணம், சரணம்,
வடிவேலவரே! சரணம், சரணம்,
மயில்னார் மணியே! சரணம், சரணம்,
அடியார்க்கு எளியாய்! சரணம், சரணம்,
அரியாய்! பெரியாய்! சரணம், சரணம்,
கடியாக் கதியே! சரணம், சரணம்,
கந்தா! சரணம், சரணம், சரணம்.

(1)

நடவுங் தனிமா மயிலோய்! சரணம்,
நல்லார் புகழும் வல்லோய்! சரணம்,
தீட்டமுங் திருவுங் தகுவோய்! சரணம்,
தேவர்க்கு(கு) அரியாய்! சரணம், சரணம்,
கடவன் புனை! சரணம், சரணம்,
தனிமா முதலே! சரணம், சரணம்,
கடவுள் மணியே! சரணம், சரணம்,
கந்தா! சரணம், சரணம், சரணம்.

(2)

நங்கட்ட(கு) இனியாய்! சரணம், சரணம்,
நந்தா உயர்சம் பந்தா! சரணம்,
திங்கட் சடையான் மகனே! சரணம்,
சிவை தங்கு(து) அருளும் புதல்வா! சரணம்,
துங்கட் சுகநன்று அருள்வோய்! சரணம்,
சரவர்வாழ்த் திடுநம் துரையே! சரணம்,
கங்கைக்கு(கு) ஒருமா மதலாய்! சரணம்,
கந்தா! சரணம், சரணம், சரணம்.

(3)

ஓருமையுடன் நின துதிரு மலர்அடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
உள்ளூறு வைத்துப் புறம்புன் று பேசுவார்
உறவுகல வாமைவேண்டும்,
பெருமைபெறுநின துபுகழ்பேசுவேண்டும், பொய்மை
பேசா திருக்கவேண்டும்,
பெருநெறி பிழித்தொழுகவேண்டும்மதமானபோய்
பிழியா திருக்கவேண்டும்,
மருவபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும், உஜை
மறவா திருக்க வேண்டும்,
மதிவேண்டும், நின்கருணைதிவேண்டும், நோயற்ற
வாழ்வநான் வாழுவேண்டும்,
தருமம்மிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ழங்கு கந்தவேளே!

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே! (4)

எத்திக்கும் எந்தளம் தித்திக்கும் இனபமே!

என்றுயிர்க்கு) உயிராகும்ழூர்
ஏகமே! ஆனந்த போகமே! யோகமே!
என் பெருஞ் செல்வமே! நல்

முத்திக்கு முதலான முதல்வனே! மெய்ஞ்ஞான
மூர்த்தியே! முடிவிலாத
முருகனே! நெடியமான் மருகனே! சிவபிரான்
முத்தாடும் அருமைமகனே!

பத்திக்கு வந்தகுள் பரிந்தகருளு நின் அடிப்
பற்றநூளி என்னை இந்தப்
படிலே உழல்கின்ற குடியிலே ஒருவனையுப்
பண்ணுமல் ஆண்டுஅருளுவாய்,
சத்திக்கு நீர்ச்சென்னைக் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ழங்கு கந்தவேளே!

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே! (5)

தலிப்பாடல்கள்

(குப்பிரமணியர் விருத்தம்
ஶாமேவு நவரத்ன கேழூர மணிமகுடம்
மன்னிப் பொலிந்தமுடியும்
வச்சிர துதல்திலக வெண்டிறும் ஓரா று
வதனவிம் பத்தினஅழகும்,
பாமேவு பத்தர்க்கு மடைத்திறந்து அன்பொழுகு
பன்னிரு விழிக்கருணையும்,
பகர்அரிய பழமறை பழுத்தழழுகு சிறுநகைப்
பவளஞ் சிறங்கவாயும்,
காமேவு கரகமல பந்தியுஞ் சேவலும்,
கனகம யிலுங், கின்கிணிக்
காலும்முங் நாலும்வடி வேறும்என் மேலும்எக்
காலுங் துலங்கவருவாய்,
தாமோத ரானந்த! கோவிந்த! வைகுந்த!
சரசகோ பாலன்மருகா!
சதுர்மறைக ஸேதந்த பரமாகு வாய்வங்ந
சரவண பவாநக்கனோ.! (1)

கண்ணேறு வரராது, பின்னாறு சேராது,
கவலைப் படாதுகெஞ்சங்
கலியாது, சலியாது, கலியாது, மெலியாது,
கலினன்ற பேய்அடாது,
வின்ணேறும் அனுகாது, கங்மனினை தொடராது,
விதைமச் சுரம்வராது,
வெய்யழு தம்பில்லி வஞ்சனைகள் தொடரா,
விதைம்பரவு செந்தும்அடா,
எண்ணேறு சனனங்கள் கிடையாது, காலபயம்
எள்ளளவு மேதிராதுஇவ்,
ஏழைக்கு) இரங்கிஅருள்தெய்வம்துணைஅல்லாமல்
இன்னும்ஒரு தெய்வம்துள்கோ?

தண்ணேறு கங்கைமலை மங்கைஅருள் தங்கமே!
சரச்கோ பாலன்மருகா!

சதுர்மறைக் னேதந்த பரமகுரு வாய்வந்த
சரவண பவானந்தனே! (2)

காசிகதீர்காமவேலர்

உலகடங் கலும் அருண வெயில்லமிழும் உபயரவி
ஒருகோடி நிகர்மேதியும்,
உமைமூலப்பால்லூழுக்கடைவாயும் இளங்கையும்,
உச்சியுந்திகழு கொண்டையும்,
திலதமும், சுட்டியும், திருநிறும், அழகும்ஒரு
திருதுதலும், அருள்மாரிசேர்
திருநயனமும், கருணை வதனமும், அம்மைதரு
திருமூலப் பாற்கிண்ணமும்,
இலகுசெங்கைம்மலரும், அஞ்சல்ளனும் ஒருகரமும்,
இருசெவியும், உபயாவியாம்
இருதின் தலங்களும், பாததா மரைகளும்,
இலங்குமிகு குழந்தைவடிவாய்க்
கலகலெனவேசிலம்பு அடியனேன் கங்கை
காசிதனில் ஓடிவருவாய்,
கங்கைஉமை பாலனே! கதீர்காம வேலனே!
கந்தசவா மிக்கடவேளே! (3)

தற்பரஞ் சோதியே! பூரணப் பிரமமே!

சதுர்முகப் பிரமாதியோர்

சதுர்மறையும் அடிமுடிகள் காணும லேதேடு
சச்சிதா னந்தசிவமே!

அற்புதா னந்தஅரு எழுதமழை மேகமே!

அனந்தகல் யாண்துணமாம்

அகண்டபர வெளியே! என் உயிரினுக்கு உயிரே!
அருட்கருணை மேருகிரியே!

சிற்பரங் தக்தசிங் தாமணிக் குவியலே!

செங்தேண் நெடுஞ்சலதியே!

தெள்அழுத மேசன்ம மாற்றுதற்கு) அடிபார்கள்
தேடவரும் அருமருக்கே!

கற்பகச் சோலையே! என்றுஅடிய னேன்னினைக்
கவிமாரி சொரிய அருள்வாய்;

கங்கைஉமை பாலனே! கதீர்காம வேலனே!
கந்தசவா மிக்கடவேளே! (4)

அருக்கு வந்திடு விருங்கோ? இதென்றுங்
அறியாது போலிருந்தால்,

அடியேணை அஞ்சல்ளன் பார்கள் ஆ ரிங்குலனக்கு)
அடியைமேல் அங்கிலையோ?

ஊருக்கு வந்தவள் ஒருத்திபிள் னைக்குமூலை
ஊட்டிடுவாளோ? சொல்லுவாய்,

உனக்கடிமை ஆகியும், உன்புகழ்கள் பாடியும்
உயிர்வருந்திடுதல் நீதியோ?

பாருக்கு னேகவி யுகத்திலே கண்கண்ட
பரமதெய் வம் என்றுணைப்

பாருளோர் மெச்சம்அது மெய்யாகும் இப்போது
பாவியேற்கு அருள்புரிந்தால்;

காருக்கு மதியா மழைபொழியு மீருது
காமலர் சர்வஞ்ஞனே!

கங்கைஉமை பாலனே! கதீர்காம வேலனே!
கந்தசவாமிக் கடவுளே! (5)

பழநி

(இராமசாமிச்செட்டியார்)

கந்தனே! முருகனே! கடல்வண்ணன் மருகனே!
கருதினமு தரும் அழகனே!

கடப்பமலர் மாலைஅணி வாகனே! யோகனே!
காங்கேய னே! தூயனே!

அருகன் திருப்புகழ்மாலை

சந்ததமும் அன்பர்வினை தீர்க்கவரு நாதனே!
தவழுனிவர் புகழ்பாதனே!
தண்டாயு தங்கொண்ட கையனே! மேய்யனே!
சதுர்ப்பெருசும் ஏமகையனே!
சுந்தர கஜானான் துணைவனே! சுக்கிடத்
துவசனே! விபுதர்வரவரும்
துதிசெயுங் கத்தனே! அத்தனே! முத்தனே!
சுத்தனே! பிரசித்தனே!
பந்தெனுந் தனவள்ளி நாயகி மனுளனே!
படிரனேன் தலை ஆலுவாய்,
பணிவழுண் டவர்வத்து மகிழம சீண்டெழில்சிர்த்த
பழநிஆண் டவழுர்த்தியே! (6)

குன்றக்குடி

(இராமசாமிச்செட்டியார்)

சுத்தசை தந்யமே! நித்திய வினோதமே!
சொற்கடங் காதபொருளே!
தூண்டாத தீபமே! உரையாத தங்கமே!
சுபலட்ச ணங்கொள்மணியே!
தத்துவம் விளங்கும் சிவானந்த வாரியே!
தழைதரும் புண்யஉருவே.
சஞ்சிதா காமியப் பிராரப்த வினையைத்
தவிர்த்தருள்செய் அருமருங்தே!
எத்திக்கிணும் பரவு புகழினிற் புகழாவை
என்கண்மணி யே! என் அரிவே!
என்றும்உன் சரணமே கதினன் று அடைந்த இவ்
ஏழைக்கு இரங்கி அருள்வாய்,
அத்திமதி யைக்கவள மாக்கைசீட் ஒங்குன்றை
அம்பதி இலங்கும் அரசே!
அமையுமணி சிரஉரக மிசைதுயில்செய் அரிமருச
அமல்பர சிவழுருகனே! (7)

தனிப்பாடல்கள்

திருப்போரூர்

(இராமசாமிச்செட்டியார்)

மண்ணின் மேல் ஆச, மாதர்மேல் ஆச,
வயங்குபொன் தன்னின் மேல் ஆச,
நண்ணியே மயங்குதும் மூடனுக்கு இரக்கி
நாடிவந்து என்மயல் தவிர்ப்பாய்,
கண் அகல் ஞாலம் உண்டமால் மருகா!
கருதருஞ் சக்திவேல் முருகா!
தண்ணுமை பொழில்கள் சூழ்தரும் போரிச்
சண்முகா! விண் முக மணியே! (8)

அன்புடன் நின்தாள் துதிக்குமெய் அன்பர்க்கு)
அருளுடன் கல்விநற் செல்வம்
இன்புறு புகழ்தீர்க் காயுளும் நலமாம்
யாவையும் தந்துகாத(து) அளித்து
வன்பவம் அகற்றி உயர்கதி அளிப்பாய்
வச்சரபா ணியின்மரு கா! உன்
தன்புகழ் போல்ஆர் பெறுவர்கள் போரிச்
சண்முகா! விண் முக மணியே! (9)

எவ்வுயிர் மீதும் இரக்கழும், நல்லோர்
இனக்கழும், பொறுமையும், நின த
திவ்விய மலர்த்தாள் பக்தியும் ஈகை
சீர்த்தியும் தந்தருள் புரிவாய்
செவ்விய வடிவேல் கொண்டசூர் தடிச் து
தேவர்கோ னுக்கு அர சளித்தோய்!
தவ்விலாத் தவத்தோர் சூழ்ந்திடும் போரிச்
சண்முகா! விண்முக மணியே! (10)

வேலனே! சரணம்; பசுமயில் ஏறும்
வித்தகா! சரணம், மாது உமையின்
பாலனே! சரணம், குக்கிடத் துவச
பகவனே! சரணம் வெவ்அசரர்
காலனே! சரணம் புனியினில் நாய்க்குங்
கடையனு கியனீன ஆள்வி
சாலனே! சரணம், மேன்மைசேர் போரிச்
சண்முகா! விண்முக மணியே!

(11)

(சிதம்பரசுவாமிகள்)

எண்ணி லாத நெடுங்காலம்
எண்ணி லாத பலபிறவி
ஏடுத்தே இனைத்துஇங்கு அவைங்க்கி,
இம்மா னிடத்தில் வந்துதித்து,
மன்னின் வாழ்க்கை மெய்யாக
மயங்கி உழுன்றுல் அடியேன்றுன்
மாருப் பெருமை தரும்பாத
வனசத் துணைன(று) அடவேனே?
கண்ணின் மணியே! உமிர்க்கணியே!
கருணைப் புயலே! சுகக்கடலே!
கச்சித்தாய் உச்சியை மோந்து
கண்ணே(டு) அணைக்குங் திருத்தாளா!
புண்ணியோர் எண்ணிய கரும்பே!
பொழிமும் மதவா ரணமுகத்தோன்
பொற்பார் துணையே! அற்புதனே!
போருர் முருகப் பெருமானே!

(12)

எண்ணியெண் ஈரியவாறே சிறியனுக்கு ஈந்தநூலும்
புண்ணியை தேனே! தின்மகிழமையை ஓர்க்கில் பொய்யவனேன்
கண்ணுற மாமணியே! கருத்தாறுங் கணிரசமே!
தண்ணனி மா முகிலே! போரிமேவிய சண்முகதே!

நாயேன்றுன் சீரடிக்கு தங்கு அல்ல செய்தாலும்,
பேயேன் இழைத்த பெரும்பிழையை,—நீயே
பொறுத்து ஆள்வது உண்கடனம், போருரா! என்னை
ஒறுத்தால் எனக்குயார் உறவு?

(14)

இல்லறத்தான் அல்லேன், இயற்கைத் தற்கீலுல்லேன்,
நல்அறத்து ஞானி அல்லேன், நாயினேன்—சொல்அறத்தின்
ஒன்றேனும் இல்லேன், உயர்ந்ததிருப் போருரா!
என்றேநான் ஈடுதேறு வேன்?

(15)

முருகா! எனுஜை ஒதும் தவத்தினர் முதலகில்
அருகாத செல்வம் அடைவார், வியாதி அடைந்தனயங்க
ஒருகால மும்துன்பம் எய்தார், பரகதி உற்றிவார்,
பொருகாலன் நாடு புகார், சமராபுரிப் புண்ணியனே

அறுவகைத் தாயர் குடமூலை சரப்ப
அம்பிகை திருஉளங் களிப்ப
மறுஅறு கங்கைத் தாய்தனி வாழ்த்து
வடிவெலாங் குளிர்ந்துபூ ரிப்ப
நறைகமழ் வனச மாமிகண் களிப்ப
நடங்தவர் எதிர்வருங் குருங்கே!
விறலுறு நினைவங்க(து) அடைந்தனன் போருர்
வீறிவாழ் ஆறுமா முகனே!

(17)

திருச்செந்தூர்

(சுவாமிநாததேசிகர்)

வரங்கொண்ட உமைமுலைப்பால் மணங்கெடுண்ட செவ்வாயும்
பரங்கொண்ட களிமயி தூம் பன்னிரண்டு கண்மலைஞ்
சிரங்கொண்ட மறைஇறைஞ்சுஞ் சேவடியும் செந்தாரன்
கரங்கொண்ட வேலுமான்தன் கண்ணவிட்டு சிங்கவே.

பாடாத நாவும் பணியாத சென்னியும் டாலித்தண்டாய்
நாடாத உள்ளமும் நான் படைத் தாங்க கேழுஞ்சென்ற
கூடா துயர்கதி கூடுவ ஹே?குன் (து). எறிந்தவைவேற்
சேடார் மதிற்செந்தி லாயனாகொ லோகின் திருஅருளே.

பணிப்பகை மயி தூஞ் சேவற் பதாகையும் பன்னிரண்டு
மரிக்குழை கழும்ளூர் ஆறு வதனமும் வாகைவேலும்
தணிப்பசங் கடப்பங் தாருஞ் தண்டையங் தானு சானும்
கணிப்பருஞ் செந்தி லாங்கன் கருத்தவிட்டு அன்றிடவே.

மாவிட்டபுரம்

(குமாரசுவாமிப்புலவர்)

சீர்மேவு நவரத்ன சிங்கார கோஸ்மிகு
செம்பொனிஸ் மகுடமுடியும்,
திவ்விய குணங்கள்ளூர் ஆறுமாய் வீறுற்ற
செய்யுகம் மூனிரண்டும்,
ஏர்மேவு நீபமலர் மாலையோடு செச்சைமலர்
இனமாலை புரளும்மார்பும்,
எழில்மேவு மகமேரு கிரிபோல நிலவுற்ற
இலையிலாப் புயமிராறும்,

கார்மேவு கடவில்ளாமு மலரிபோன் மயிலில்வரு
கனாகமய மேனியோடு,
கவின்மேவும் ஆண்டலீக் கொடியம் வேற்படையுங்க
காட்சிதங்க(து) அருள்புரிகுவாய்,
பார்மேவு பல்லுயிர்க்கு உயிராகி நிறைகின்ற
பாரமே சுரவடிவமே,
பாவலா! தேவர்தங் காவலா! மாவையம்
பதியில்வதி கந்தவேளே!

(21)

வதுளை

(குமாரசுவாமிப்புலவர்)

ஐங்குமுகர் பாலனே! செந்திநகர் வேலனே!
அறுமுகப் பெருமி தேவர்
அதிபனே! சரவணத்து ஒருவனே! குமரனே!
ஆதிசிவ சத்தி ஆகும்
குந்தளங் லந்தரிக்கு இனியதொரு மைந்தனே!
கும்ப சம்பவ தேசிகா!
குக்குடத் துவசனே! அழகனே! குழகனே!
கோடி சூர்யப்ர காசனே
கந்தனே! முருகனே! வந்தஜைசெய் வார்மனக்
கமலமலர் மருவு தேவே!
கத்தனே! முத்தனே! தாரகவி மாரகக்
கடவுளே! என்று நின்னைப்
பந்தம் அற நாயனேன் சந்ததமும் வாழ்த்தியே
பணியஅருள் செய்தி கண்டாய்
பச்சைமயில் ஏறும்பூரு கேசனே! வதுளையம்
பதியில்உறை கதிரே சனே!

(22)

ஒருகன் திருப்புகழ்மாலை
அகத்தியர் பஞ்சகம்

குகனே! வருக, களங்கம்இலாக
கோனே! வருக, கறைமிடற்றேன்
மகனே! வருக, மணம்பூத்த
மலரே! வருக, ஓர் ஆறு
முசனே வருக, சிவானந்த
முதலே! வருக, அடியாரின்
அகனே! வருக, பழநிமலை
அரசே! வருக, வருகவே.

(23)

நாதா! தருக, நலம்எல்லாம், •
நன்பே தருக உனைவேண்ட,
போகா! தருக, மெஞ்ஞானம்;
புனிதா! தருக, கருணை, பொறை;
தாதா! தருக, கல்விகுணம்;
தயையே! தருக, கேட்டங்களாம்,
சதா எனுமுன் பழநிமலை
இறைவா! தருக, தருகவே!

(24)

முருகன்
(சண்முக ஞானியார்)

மன்உயிர் யாவையுங் தன்உயிர் பேற்செய்யம் மாதவம்பேற்
பின்ஒரு மாதவம் இல்லைகண் டய்ஜினிப் பேசைத்தெஞ்சே
மின் இடை யார்முக நோக்குவை யோ?கதி^க வேல்முருகன்
தன் இரு தாள்முகம் நோக்குவை யோ?என்ன சங்கடமே.

தனிப்பாடல்கள்

97

சிந்தனை செய்ய வருமுரு கா! நின் திருஅடியை
வந்தனை செய்து வணங்கினின் ரூல்வந்த வல்வினையும்
அந்தக னல்விடும் ஒலையும் தூதரும் அம்புவிமேல்
பந்தமும் தொந்தமும் பாசமும் நாசப் படு(ம)இனியே.

வாழ்த்து

(இராமசாமிச் செட்டியார்)

திருவாவி னன்குடிவை யாபுரி திருப்பழநி
சிவகிரி எனப்பெயர்பெறுஞ்
சீர்பெற்ற நின்திருத் தலம்வாழி, கல்திருத்
தேவிமார் இருவர்வாழி,
ஒருவாத புகழ்கொண்ட தண்டாயு தம்வாழி,
ஒளிர்சக்தி வேலும்வாழி,
உயர்ந்தசெஞ் சேவலங் கொடிவாழி, மழிழ்வாழி,
ஒங்குசங் நிதியும்வாழி,
கிருவாகம் மேவநின் அருள்வாழி, நீவாழி,
நிகரில்கவ வீரர்வாழி,
நிலைபெற்ற சதுரவேதம் வாழி, மழை முகில்வாழி,
நின்பூசை யாளர்வாழி,
பரிவாச யோகஞ்செய் வோர்வாழி, நிற்பநவு வாழி
பத்தர்நீ ஞூழிவாழி,
பணிவழுண் டவர்ஏத்து மகிமைநீண் டெழில்சிர்தக
பழநிஆண் டவழுர்த்தியே!

(29)

அரும்பதப் பொருள்

(என் பாட்டைக் குறிக்கும்)

திருமுருகாற்றுப்படை

(என் வரியைக் குறிக்கும்)

திருப்பரங்குன்றம்

1 ஏர்பு - எழுங்கு

3 ஒஅற்-ஓழிவில்லாமல்
சேண் - தூரம்

4 நோன் - வலிமை

5 செறுநர் - பகைவர்

7 கார்கோள் - கடல்
கமம் - நிறைவு
மழை - மேகங்கள்

8 வள் - வலிமை

9 பெயல் - முதற்பெய்த
மழை

10 பொதுளிய - தழைத்த

12 மால் - பெருமை
வரை - மூங்கில்
நிவங்த - வளர்ந்த

13 கிண்கிணி - சிறு
சதங்கை

14 நுசப்பு - இடை

16 காழ் - மணிக்கோவை

17 கவின் - அழுகு

19 இகந்து - தாண்டி
செயிர் - குற்றம்

20 ஒதி - யயிர்

திருச்சீரலைவாய்

78 வை - கூர்மை

அரி - புகர்

79 துயல்வர - அசைய

23 உத்தி - சீதேவி என்
நும் தலைக்கோலம்

25 மண்ணுறுத்து - அல
ங்கரித்து

28 இனர் - பூங்கொத்து

31 பிண்டி - அசோகு

33 குறடு - சந்தனம்
தெய்வை - குழம்பு

37 வெள்ளில்-வினாமரம்

42 அடிக்கம் - பக்கமலை

47 உலறிய - காய்ந்த
கதுப்பு - மயிர்

50 பினர் - சமம் இல்
லாத வடிவம்

56 துணங்கை - ஒரு
வகைக் கூத்து

61 சேய் - சுப்பிரமணி
யக் கடவுள்

62 செம்மல் - பெருமை

71 மறுகு - நெடுங்கெதரு
கூடல் - மதுரை

குடவயின் - மேற்குப்
பக்கத்தில்

81 கூற்றம் - யமன்
வேழம் - யானை

87 கவைஇ - சூழ்ந்து

அரும்பதப் பொருள்

99

91 மறு - குற்றம்	108 உக்கம் - மருங்கு
93 ஆர்வலர்-அன்புடை யர்	109 குறங்கு - தொடை
95 உளி - ஆராய்ந்து	110 கடாவ - செலுத்த
96 ஓர்க்கும்-நினைக்கும்	கலிங்கம் - ஆடை
97 ஏழுற - மகிழு	111 ஐ - வியப்பு
100 கறுவு - கோபம்	எஃகு - வேல்
104 பகடு - பெருமை	119 பல்லியம் - துந்துமி
105 மொய்ம்பு - வலிமை	120 வழிர் - கொம்பு
	வால் - வெளுத்த

திரு ஆஹின்குடி

126 சீரை - மரவரி	146 பருமம் - மேகலை
130 கைதிய - போர்த்த	148 கடு - நஞ்சு
131 இகல் - மாறுபாடு	149 தூம்பு - துளை
132 செற்றம் - பகை	152 வலவயின்-வெற்றிக்
136 மேவர - பொருங்த	களம்
137 துனி - வெறுப்பு	154 மூன்யில் - முப்புரம்
139 ஆகம் - மார்பு	174 ஏழுறும் - மயக்க
140 திவை - வார்க்கட்டு	முறும்
145 திதலை - தேமல்	174 கொட்டு - சுழற்சி

திருவேரகம்

183 ஞாண் - பூதால்	184 காழகம் - வஸ்திரம்

குன்றுதோருடல்

191 புட்டில் - தக்கோலம் குளவி - காட்டுமல்	197 தொண்டகம் - பறை
192 கூதாளம்-கூதாளிச் செடி	201 குல்லை-கஞ்சங் குல்லை
193 சாந்து - சந்தனம் கேழ் - நிறம்	204 காழ் - மேகலை
194 கானவர் - குறவர்	207 செயலை - அசோகு
195 அழை - மூங்கில்	208 செச்சை - வெட்சி
	210 புகர் - குற்றம்
	217 அதான்று - அது அன்றி

பழுதிர்சோலை

- 218 விரைவி - கலந்து
மறி - ஆடு
223 துருத்தி - ஆற்றி
டைக்குறை
225 சதுக்கம் - நாற்சந்தி
228 ஜயவி - வெண்சிறு
கடிகு
ஜது - மெல்லிது
229 குடந்தம்பட்டு - கை
சுப்பி வழிபட்டு
236 கண்வீரம் - சௌவலரி
238 நளி - நெருங்கிய
240 இமீழ் - ஒவிக்கின்ற
243 இயம் - வாத்தியம்
உட்க - அஞ்ச
253 சிமையம் - இமயமலை
255 ஆற்மர் - ஆறுவாடுவம்
பொருங்கிய
259 குழுவி - மகன்
265 தடம் - பெருமை
270 ஆர்த்தல் - கூட்டு
வித்தல்
274 இயவள் - தலைவன்

கந்தரலங்காரம்

- 1 கால் - காற்று
அசரீரி - அருவப்
பொருள்
சரீரி - உருவப்பொருள்
2 குவலயம் - மூறி
அத்தம் - பொருள்
3 வைதார் - இகழ்ந்தவர்

- வாரணம் - யானை
இலஞ்சியம் - நீர்நிலை
யிற் தோன்றியது
4 வை - சூர்யம்
5 அவிரோதம்-விரோத
மின்மை
அந்தகன் - இயமன்

- 6 கிகண்டி - மயில்
சீலம் - நல்லூழுக்கம்
7 சேல் - சேலமீன்
கொற்றம் - வெற்றி
மழுஷம் - மயில்
8 நாள் - நட்சத்திரம்
கோள் - கிரகம்
கூற்று - இயமன்
9 மால் - மயக்கம்
வேலை - சமுத்திரம்
அயன் - பிரமா
10 கணபணம் - பாம்பு
11 புவனம் - உலகம்
சாகரம் - சமுத்திரம்
12 பாதாம்புழும் - பாத
தாமரை
குவடு - மலை
13 தொழும்பு - தொண்டு
14 கிளேசம் - துயர்
15 ஆல் - கல்லால்
உக்கு - சிவன்
16 கராசலம்-தித்துக்குயானை
கள் (கர + அசலம்)
மழுஷம் - மயில்
18 காந்தன் - தலைவன்,
கணவன்
19 வாக்கு - சாயல்

- 20 அரா - பாம்பு
வேணி - சடை
குநா - குராமலர்
21 முகியாமல் - தளராமல்
மிடிக்கிண்றிலை - வறு
மை அடைகிண்றுயி
ல்லை (மிடி-வறுமை)
22 கோடாத - வளையாத,
நெறிதப்பாத
“தாடாளன் - மூயற்சி
யுள்ளவன்

- 23 ஏற்றம் - புகழு
சாளிக்கு - பை
24 மை - கருமை
பைவரும்-தன்பப்படும்,
கேளும்-உறவினரும்
பதியும் - வீட்டிலுள்ள
வர்களும்

- 25 மரலோன் - வித்தனு
மன்றூடி - சிவன்
மேதினி - பூயி
26 கதி - முத்தி
பொதி - கட்டு
27 கொழுதொம்பு - கொ
ழிகளப்படரும் மரக்
கொம்பு
குதி - ஆனந்தம்

கந்தர் அநுபூதி

- 1 கனகல்லு - கனமு
ளளகல்லு - சூல்லுக்கிற
பஞ்சக்கரம் - ஜங்கு
கரங்கள்
- 2 மாருதம் - காற்று
நவில் - சூல்லுக்கிற
4 செம்மாண் மகள் -
வள்ளிநாயகி

- பெய்மான்-பெருமான்
5 கைவாய் - கையில்
பொருந்திய
6 புங்கவர்-மேலானவன்
பரவும் - துதிக்கும்
பஞ்சரம் - கூண்டு
7 ஓரா - அறியாத
சூர் - சூரன்
தூரம்தரன் - பாரத
கைத் தாங்குபவன்
8 மயல் - மயக்கம்
9 அயில் - கூரிய
மிடி - வறுமை
10 உகந்து - விரும்பி
12 சங்ராம் - யுத்தம்
சிகாவலம் - மயில்
13 வாகா - அழகனே

திருப்புகழ்

- 1 கப்பிய - உண்ட
கற்பகம் - விரும்பிய
வற்றைக் கொடுக்
கும் விருக்கும்
மத்தம் - ஊமத்தம்பூ
மட்டவிழ்-தென்சொ
ரிகின்ற
- 2 அபசாரம் - கெட்ட
ஒழுக்கம்
இபமுகன் - விநாயகர்
(இபம்-யானை)
இமவான் - இமயமலை
- 3 அசநம் - உணவு
உரகம் - பாம்பு
- 4 அவனி - பூமி

- 14 தூசாம் (தூசு + ஆம்)-
வெண்மை ஆகிய
ஆசா - ஆசை
நிகளம் - விலங்கு
அதுபூதி - அதுபவம்
15 சிந்தாகுலம் - மனக்
கவலை
- 16 ஆசுறு-முப்பத்தாறு
தத்துவங்கள்
சீரு - சீறி
- 18 சயிலம் - மலை
விரவும் - கலக்கும்
- 20 புணைதல் - அலங்கரித்
தல்
கொண்னே - பயனில்
லாமல்
- 24 பேழ்வாய்-பெருவாய்

- விழிகள்களினன் -
விட்டுனோ
மிடறுகரியன்-சிவன்
- 7 சம்பு - சிவன்
அந்தரி - பார்வதி
பந்தம் - அழகு
சம்பரம் - வேகம்
தேவகுஞ்சரி - தெய்வ
யானை
- ஆசூர் - சுந்தரர்
பரி - குதிரை
வைகாலூர் - கொங்கு
நாட்டிலுள்ள தலம்
- 8 கேசவன் - விட்டுனோ
அலைவாய் - திருச்
செந்தூர்
- 9 விண்டு - விட்டு
விஞ்சையர் - புலவர்,
அறிஞர்
கவி - துண்பம்
குறமாது - வள்ளி
- 10 சந்ததம்-எப்பொழுதும்
சஞ்சலம் - துண்பம்
தந்தியின் கொம்பு -
தெய்வயானை (தந்தி - யானை)
சிவை - பார்வதி
கண்டி - சோழநாட்டி
லுள்ள தலம்
- 11 சடம் - பொய்
கடகம் - கங்கணம்
தருணமிதையா - தரு
ணம் இது ஜயா
- அருணம் - சிவப்பு
தளம் - பூ இதன்
12 போது - பூமாலை
வருடல் - தடவுதல்
காதும்-கெடுக்கப்பட்ட
சூதம் - மாமரம்
வாரி - கடல்
- 15 தந்தி - தெய்வயானை
- 17 அபயம்- அடைக்கலம்
- 18 மூராரி - விட்டுனோ
வாரி - கங்கை
விரவு - கலங்திருக்கும்
வேணி - சடை
- கொடி - வள்ளிநாயகி
வாணி - வார்த்தை
வழுதி - பாண்டியன்
கூண் - வளைவு
- 21 அற்றை-அன்றைக்கு
அத்தம் - பொருள்
போதம் - அறிவு,
ஞானம்
செகுத்தவர் - அழித்
தவர்
- 25 காளம் - நஞ்சு
தோயம் - நீர்
நீபம் - கடம்பு
கிலைமகள்-உமாதேவி
கிலைமகள் - சரஸ்வதி
திருமகள் - இலக்குமி
தினைவனமான் - வள்
ளிநாயகி
- கநவனமான் - தெய்வ
நாயகி
- 29 ஒறுத்தும்-வாட்டியும்

- தாருகவர்க்கம்-தாரக
ஞம் அவன் சாதி
யாரும்
பாணிகள் - கைகள்
துவிகள் - அன்னாங்
கள்
- 30 மோது - குட்டிய
விரசு - ஞானம்
விமல - மலமில்லாத
சனகி வசீக்த
சதம் - எல்லாம்
இரணம் - போர்
காரி - நஞ்சு
இபதோகை - தெய்வ
யானை
- 31 விடுக - சிவிக்க
விழு-நன்மை, சிறப்பு
- 32 இருநோய் - நல்விளை
திவிளை என் ஞம்
நோய்கள்
பரவை - கங்கை
குலாவுதல் - கொண்
டாடுதல்
- 33 வித்து - அறிவு
துப்பு - வலி
- 36 அமளி - படுக்கை
பவனம் - காற்று
சகளம் - வடிவம்
அயில் - வேல்
- 38 விடங்கல் - மலை
பசலை - வருத்தம்,
தேமல்
- 39 கனன்மால்வரை -
அண்ணுமலை

- 43 வேழம் - ஒரு நோய்
மிண்டர் - திண்ணீயர்
நெந்து - வருந்தி
அமண் - சமணர்
- 45 ஆரணம் - வேதம்
- 46 கேமம் - காலம்
- 49 மாசர்-குற்றமுள்ளவர்
மாகம் - ஆகாயம்
ஏனால் - தினை
ஊனம் - உடம்பு
ஆவித்து - மகிழ்ச்சி
அணைந்து
கர்ளம் - கருணம்
துரங்கம் - குதிரை
சாகை - கிளைகள்
- 50 பாணி - கை
பிரதாபம் - ஒளி
மானார் - பெண்கள்
பாலரம் - சந்தனம்
உலோகிதம் - சிவப்பு
சுசி - நெநுப்பு
அர்க்கியம்-நீர்விடுதல்
சம்பிரதாயம் - பரம்
பரை
அருச்சனை - டூசை
ஆவாகனம் - அழைத்
தல்
அட்சமாலா - உருத்
திராக்க மாலை
தரா - தரித்தவரே
ரதா - மகிழ்ச்சியை
உடையவரே
தந்திரம் - நூல்
சிட்டம் - மேலானது

- விருதம் - வளர்ச்சி
- 52 விஞ்சுதல் - மிகுதல்
விம்பம் - வடிவம்
- 53 சிந்து - கடல்
நந்து - சங்கு
உந்து - செலுத்தும்
சந்தம் - அழகு
- 54 குத்திரம் - இழிவு
வாணர் - அறிவாளி
கள்
நிட்களம் - அருவம்
மூன்று - மூன்று
ழுகம் - கழுகு
வேஞர் - வைத்திச்
வரன் கோவில்
- 56 சுகை - மகள்
ஒருத்தல் - யானை
அவத்தன்-பொய்யன்
அசடு - குற்றம்
- 57 அல் - இரவு
புட்பதி - கருடன்
அச்சுதன் - விட்டுனை
- 59 குலாவிய - கொண்டா
குறை
நிசாசரர் - அரக்கர்
அபிராமி-உமாதேவி
வேடை - விருப்பம்
- 60 எருவாய் - மலைாசல்
கருவாய்-கருப்பாசயம்
வெறி - பிசாசம்
உரம் - மார்பு
திருவீழி - சொழுநாட்
ஒலுள்ள தலம்
- 61 கேள் - சுற்றம்

- கொண்டல் - விஷ்ணு
- 62 முசித்தல் - மெலிதல்
தொந்தம் - தொடர்பு
வாளி - அம்பு
- 63 விரசு - உபாயம்
மோகனம் - மயக்கம்
- 64 கொட்டி - சிவன்
ஆடிய கூத்து
- 65 பங்கேருகம்-தாமரை
மங்தாரம் - பஞ்ச தரு
க்களில் ஒன்று
சந்தாரம் - சந்தன
மூம், மணிவடமும்
மண்டு - மிகுதி
முகுந்தன் - விஷ்ணு
அரம்பை - (தெய்வப்
பெண்), தெய்வ
யானை
- 66 வீதித்தல் - பகுத்து
ஆராய்தல்
- சற்காரம் - பெரு
மைப்படுத்தல்
- 67 அபிராமம் - அழகு
செச்சை - வெடசி
- 68 அம்போருகம் -
தாமரை
- கொந்து - கோபம்
- 69 புற்புதம் - நீர்க்குமிழி
குடில் - உடல்
கற்பம் - ஊழிகாலம்
சற்பகிரி - திருச்செங்
கோடு
கதை - தண்டாயுதம்
ஒகர் - ஊழைகள்

காழியகறையோன் -
 ஞானசம்பந்தர்
 71 விடி - எழுத்து
 புண்டீகன் - பிரமா
 மேகநிறவன் - விஷ்ணு
 அந்திபோல்லஞ்சுவன் -
 சிவன்
 அசபை-ஹஞ்ச என்
 ஞும் மந்திரம்
 விபுதர் - தேவர்
 மண்டு - நெருங்கி
 மூழை - மலைக்குகை
 72 நீபம் - கடம்பு
 சீழுதம் - மேகம்
 வலாரி - இந்திரன்
 அபிராமம் - அழுகு
 ஏழேழுபேர் - சங்கப்
 புவைர் நாற்பத்
 தொன்பதின்மர்
 ஆலவாய் - மதுரை
 வீய - இறக்கும்படி
 73 மகமாயி - உமாதேவி
 ஆ - ஞானம்
 ஞாழி - உகழுதிவுக்
 குக் காரணராகிய
 கடவுள்
 ஒசை - புகழ்
 74 சாதா-தோன்றனவரே
 சததளம்-நூறு இதழ்
 சுரபதி - இந்திரன்
 நீபம் - கடப்பம்
 பவருஷ - ஆண்மை
 பூதரம் - மலை
 நிசாசரர்-இராக்கதர்

ஆகாரஆயன் - உடம்
 புடைய விட்டுனு
 இரணியம் - பொன்
 ஆகாரவேதன் - உட
 ம்புடைய பிரமன்
 வச - அக்கினி
 ஆகாராசன் - உருத்
 திரன்
 வனசரர் - வேடர்
 75 அல்லி - ஆம்பல்
 அல்லல் - துண்பம்
 சமன் - யமன்
 உழை - மான்
 76 தவளம் - வெண்மை
 திவளும் - அசையும்
 77 துரியம் - மேலானது
 தூறி - கொன்று
 வீற - கிழிய
 இதண் - பரண்
 78 வித்தகன்-சாதுரியன்
 79 கட்கம் - வாள்
 புவனேசை - உமா
 தேவி
 யாப்பு - யாப்பிலக்
 கணம்
 80 பிரகிருதி - பஞ்சஸூதம்
 81 எத்தர்-எமாற்றவோர்
 84 வேள் - மனமதன்
 85 நலிதல் - வருந்துதல்
 86 வஞ்சி - பெண்
 87 விழல் - வீண்
 88 காதி - கண்டித்து
 ஆகத்து - உள்ளத்து
 89 அண்மி - நெருங்கி

முருகன் அர்ச்சனை

2 வாரிதி - கடல்	13 காமாரி - சிவன்
பதாகை-பெறுக்கொடி	15 கிண்ட - கிழித்த
5 பன்னியர்-மஜைவிமார்	புவனம் - உலகம்
9 பவம் - பாவம்	16 வெற்பு - மலை
11 ஓலம் - அடைக்கலம்	குக்குடம் - கோழி
12 சிற்பரன் - கடவுள்	மஞ்ஞை - மயில்
மேவலர் - பகைவர்	அணங்கு - தெய்வப்
விமலன் - கடவுள்	பெண்

புராணம்

3 முண்டகம் - தாமரை	7 செற்ற - அழித்த
மவலி - முடி	10 கோலம் - அழுகு
4 மடங்கல்-சிங்கம் யமன்	பரிச - பண்பு
6 நகவை - குற்றம்	13 தாலு - நா
அலக்கண்-இடுக்கண்	15 மதலீ - மழைப்பேச்சு

பிள்ளைத்தமிழ்

1 தரங்கம் - திரை	களபம் - கலவைச்
சூல் - கருப்பம்	சாந்து
உளைங்கு - வருந்தி	
வாலுகம்-வெண்மணல்	கடைசிமகளிர் - மருத
கான்ற - கக்கிய	நிலப் பெண்கள்
கரடம் - மதம்பாய்	கண்ணல் - கரும்பு
சவுடு	
விகட - வேறுபட்ட	8 வங்கம் - மரக்கலம்
தட - விசாலமாகிய	தரங்கம் - திரை
தந்தி - யானை	மாழுகி - வடதனால்
கூன் - வளைவு	தவளாசலம் - வெள்
தரளம் - முத்து	வியங்கிரி
நித்திலம் - முத்து	
தரம் - உயர்வு	9 கண்ணல் - கரும்பு
2 பண்டி - வழிறு	அகவம் - ஆழும்
குறழுரல்-புன்னாகை	பிறழும் - பிரகாசிக்
	கும்
	கஞ்சம் - தாமரை

- 10 தேசிகம் - ஓளி
சமரப்பதி - போளூர்
11 பிறங்கு-விளங்குகின்ற
மன்பகை - உயிர்கள்
12 அரவு - பாம்பு
புகட்டி - உட்புகுத்தி
மாதவி - குருக்கத்திக்
கொடி

தலைப்பாடல்

- 1 கேட்டுரம் - மயில்
விம்பம் - வடிவம்
வச்சிரம்-வைசாத்தினம்
2 கலியாது - வருந்தாது
3 அருணன் - சூரியன்
4 சிற்பரம் - கடவுள்
சலதி - கடல்
6 கடல்வாண்ணன் - விட்
நெணு
கஜானன் - விநாயகர்
விபுதர் - தேவர்
7 சைதல்யம் - அறிவு
சஞ்சிதம் - அதுபவித்
தது போக மிகுதியா
மிருக்கும் பழைய
வினை

- ஆயம் - பெண்கள்
கூட்டம்
வண்டல் - விளையாட்டு
13 விநயம் - உபாயம்,
பயிற்சி
கவின் - அழகு
சுகை - அம்ரதம்
சரதம் - அஞ்பு

- ஆகாமியம் - இப் பிற
விழிற் செய்யும் புண்
ணிய பாவங்கள்
பிராரப்தம் - முற்பிற
ப்பு வினை
வச்சிரபாணி - இந்தி
ரன்
உரகம் - பாம்பு
9 வயங்கு-விளங்குகின்ற
10 தவ்விலா-குறைவிலாத
17 அறவகைத் தாயர் -
கார்த்திகைப் பெண்
கள்
21 அலரி - சூரியன்
ஆண்டலை - கோழி
22 குந்தளம் - கூந்தல்

பாட்டு முதற் குறிப்பகாரதி

[என் பக்கத்தைக் குறிக்கும்]

அ	இ	எ
அஞ்சன,	50 இகைசந்தரறு, 68	எங்கணும், 76
அஞ்சமுகம்,	13 இத்தரணி, 67	எண்ணிய, 93
அதிருங்கழல்,	34 இரவுபகற், 43	எண்ணிலாத, 92
அந்திப்போ,	75 இரவும்பகலு, 23	எத்தனைகோ, 51
அபசார,	26 இருந்தவீடும், 55	எதிரிலாத, 35
அயிலொத்,	53 இருமுன்று, 7	எந்தாயும், 23
அராப்புஜை,	18 இருவர், 43	எந்கேரம், 24
அருவமும்,	74 இருவினை, 38	எந்கேரமும், 24
அல்லிவிழி,	63 இருவினைப்பி, 60	எருவாய், 84
அவனிதனி,	27 இருவினைமங், 43	எவ்வழிர், 91
அற்றைக்கு,	36 இருஞும், 41	எழுகடல், 40
அறமிலா,	54 இல்லைத், 93	என் அத்தனை, 77
அறுவகை,	93 இறவாமற், 35	எண் மூல்பிற, 55
அன்பாக,	59 இனாம், 13	
அன்புடன்,	91 ஈ	
	ஈசனை,	ஏறுமயில், 42
இ		எ
ஆங்கார,	16 உரத்துறை, 52	ஐங்குடுதமும், 60
ஆதிமகமாழி,	62 உருகாமாம், 79	ஐங்குமுகர், 95
ஆயிரகோடி,	76 உருவாய், 23	
ஆருக்கு,	89 உலகத்தின், 71	
ஆலுக்கணி,	17 உலகம், 1	ஒருமையுடன், 86
ஆருறையும்,	23 உலகடங்க, 88	
ஆற்றிருதடம்,	73 உன்னை, 13	ஒங்கும், 38
ஆறமுகம்,	27 ஊ	
ஆறமுகம்தே,	25 ஊரிலான், 76	கண்ணைல், 80
ஆணைமுகவற்,	47 ஊனைறை, 87	கண்ணேறு, 87

கத்துங்,	77	கை		து	
கதிதணை,	19	கைத்தருண,	42	சூழுதல்,	76
கந்தநம்,	72	கைத்தல்,	25	சே	
கந்தநாயக,	72	கைவாய்,	21	செங்கலச	39
கந்தனே,	89	கோ		செம்மான்,	20
கந்தாசரண,	73	கொள்ளித்,	19	சே	
கருத்திலை,	56	கோ		சேந்தணை,	17
கருத்தே,	82	கோடாத,	18	சேல்பட்டு,	15
கருமலை,	72	கோலமா,	75	ஞா	
கருவினுரு,	26	கோவினை,	70	ஞானம்,	25
கலந்தமாதி,	68	கோழிக்கொ	14	த	
கலைமடவார்,	37	ச		தண்டாயுதம்,	15
கலைமேவி,	48	த்திபாணீ,	50	தவப்ரியம்,	52
கன்னற்குத,	81	சந்ததம்,	31	தவளமதி,	64
கனகசபை,	40	சரணகம,	31	தற்பரஞ்,	88
நா		சரவண,	63	தி	
காக்கக்,	13	சாகா,	22	திமிரஉததி,	28
காடும்மலையு,	24	சிங்கார,	22	திரிபுரம்,	44
காலைஞாக,	64	சிந்தணை,	97	திருமகன்,	34
காதிமோதி,	69	சிந்திக்கிலே,	16	திருவடி,	19
காரணமதாக,	33	சிந்தற்று,	51	திருவாவி,	97
காலனிடத்து,	33	சிரத்தான்,	46	து	
காவிக்கமல்,	19	சிவமாது,	45	துய்யதோர்,	73
காவிடுத்து,	39	சிவமே,	72	துள்ளுமத,	68
ஞ		சிறுதினை,	9	தூசாம்,	22
குகனே,	96	சினத்தவர்,	37	தெய்வத்திரு,	14
குன்றம்,	12	சி		தே	
குன்றம்ஏறி,	12	சீர்க்குமரேச,	75	தேமாங்கணி,	83
கூ		சீர்மேவு,	94	தேவர்கள்,	72
கூர்கொண்ட,	18	சீரானகோல,	61	தேவே,	80
கூர்வேல்,	73	சீரைதைஇய,	5	தேனியல்,	86
கெடுவாய்,	20	சத்தசைதன்,	90	தேனென்று,	41

ந		ப		ம	
நக்கீர்,	13	பாடாத,	94	மண்ணின்,	91
நங்கட்சினி,	85	பாதிமதி,	32	மதியால்,	65
நச்சர,	36	பால்வந்பது,	15	மருவே,	32
நடவுந்,	88	பாலே,	16	மஹைகளின்,	75
நண்ணினர்க்,	72	பாழ்வாழ்,	22	மன்றாநிர்,	96
நா		பி		மனைமக்கள்,	69
நாடித்தேடி,	46	பிறவி அலை,	67	பா	
நாதவிந்து,	29	பிறவி அலை,	67	பா	
நாதாதருக,	96	பு		மாயேவு,	87
நாயேன்,	93	புத்தியை,	16	மாயையின்,	75
நாள்ளன்,	15	புற்புதம்,	59	மருலுவாம்,	70
நி		புஞ்செறி,	75	மாலோன்,	19
நித்தமும்ஒது,	52	நினைத்த,	36	பு	
நினைத்த,	36	நீ		முடியாழத,	85
நீதத்துவ,	48	நுவேழுவில்,	82	முண்டகம்,	74
நீதான்,	45	பெ		முந்தியபா,	71
நீலச்சிகண்,	15	பெரியோர்,	24	முருகன்,	21
நெ		பெ		முருகனே,	13
நெஞ்சக்கல்,	20	போ		முருகான்,	93
ப		போசை,	21	முழுமதி,	74
பகல்லிர,	50	போராதிரிக்,	78	பு	
படிக்கின்,	18	பை		முவர்கள்,	74
பணிப்பகை,	94	பணிப்பகை,	94	பூரிகுமகங்,	71
பத்தித்,	16	பைங்கொடி,	8	பூரிகுமகங்,	71
பத்தியால்,	67	பைங்கதன்,	78	மெ	
பந்தாடி,	57	போ		மெய்யே,	22
பரங்குன்றி,	13	பொன்னை,	69	மை	
பரிந்த,	70	போ		மைச்சரோ,	86
பன்னிருகர,	71	போக்கும்வர,	17	மைவருங்,	18
பன்னிருவிழி,	71	போக்கும்வர,	17	மைவருங்,	18

மோ		வாதினை,	33	வெ	
மொய்தார்,	14	வாழ்வார்,	24	வெட்டுங்,	17
யா		வானேர்,	47	வெண்சா,	84
யாமோதிய,	21	வானே,	20	வெற்பென,	53
வ		வி		வே	
வந்கத்தரங்,	81	விண்ணாள்,	23	வேதத்தின்,	87
வடிவும்,	21	விந்ததினாறி,	30	வேதவெற்பு,	58
வரங்கொண்,	94	விரிஞ்சன்,	74	வேலனே,	92
வரியார்,	30	விழிக்குத்,	17	வேழம்புண்,	46
வள்ளமுலை,	48				
வா		வி		வை	
வாசித்துக்,	49	வீரவேல்,	13	வைந்துதி,	4

சீழே திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
23	10	தாள்	தாழ்
38	22	அறுமுக	ஆறுமுக
47	6	இராமேஸ்வரம்	இராமேசுவரம்
50	15	காலா	கலா
51	8	சீர்காழி	சீகாழி
57	6	பாண்	பண்
65	19	குமாரா	குமரா
66	20	செற்றவன்	செற்றவள்
78	26	க்வத்திஸ்வரன்	கவத்திசுவரன்
85	16	புனனே	புயனே
93	15	கையாங்	கையார்

N
குமாரசவாமிப் புலவரவர்கள்
இயற்றிய நூல்கள்

தண்டியலங்காரப் புத்துரை		3 - 00
யாப்பருங்கலக்காரிகைப் புத்துரை		2 - 50
அகப்பொருள் விளக்கப் புத்துரை		2 - 2.
சிசுபால் சரிதம்		1 - 00
இரகுவமிச சரிதாயிர்தம்		7.
இதோபதேசம்		6
ஞானக்கும்மி யேசுமதபரிகாரம்		2
கலைசைச்சிலேடைவெண்பா (அரும்பதவுரை)		2

தோத்திர மஞ்சரி : (இரண்டாம் பதிப்பு)

இது, சன்னகம் கு. முத்துக்குமாரசவாமி பிள்ளை B. A., அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்றது. இதில், தேவாரம், திருவாசகப் திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரா, திவ்வியப் பிரபந்தம், பெரிய புராணப் பட்டினத்தார் பாடல், தாழுமானவர் பாட முதலிய பல நால்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற பக்திரசம் ததும்பும் 500 பாடல்கள் உள்ளன உயர்ந்த ‘கிளேஸ்’ காக்தத்தில் அழகு அச்சிடப்பட்டது. விலை ரூ. 1 -

புலவரகம்

யில்லீ : கன்னகம் P. O.

இலங்கை